

autor in

magazín OSA nejen pro autory

jařo 2010

Nově vydaná CD | Selektor – software vytvářející jednotný design rádiové stanice

Dělicí klíč OSA | Důchodové pojištění OSVČ v roce 2010

Lenka Dusilová | životní optimista Václav Koubek

V. David Historie OSA (pokračování) | Hudební hotel Aria

Nově zastupovaní autoři | představení projektu Respektujoriginál

Chcete ohlásit svoje díla elektronicky?

Zaregistrujte se na www.infosa.cz

infosa
INFORMAČNÍ SYSTÉM OSA

Infolinka
T 220 315 226
infosa@osa.cz

Denisa Veselá
T 220 315 256
denisa.vesela@osa.cz

Tomáš Drtina
T 220 315 226
tomas.drtina@osa.cz

Vladimír Vegrícht
T 220 315 259
vladimir.vegricht@osa.cz

Magda Žiaková
T 220 315 200
magda.ziakova@osa.cz

Soutěž!

Nejlepší jazzová skladba

OSA společně s festivalem Bohemia JazzFest pořádá soutěž o nejlepší jazzovou skladbu mladého autora do třiceti let!

Vítězná skladba zazní v roce 2010 na pražském koncertu Bohemia JazzFest.

Své skladby posílejte do 30. dubna 2010 na e-mail komunikace@osa.cz.

O vítězné skladbě rozhodnou zástupci Bohemia JazzFest ve spolupráci s OSA.

Vážené kolegyně a kolegové,

loňský, pro Osu jubilejní rok, byl rokem tvrdé práce a těžkých zkoušek, i její oblast činnosti, tedy prodej licencí, naplno zasáhla ekonomická krize. Osa v tomto obtížném roce obstála na výbornou a na výsledky, kterých dosáhla, můžeme být právem hrdí.

Rok 2009 nebyl pro hudební život v naší zemi nikterak dobrým rokem. Krize a s ní spojené šetření kde se dá, logicky nejsilněji zasahuje všechny zbytné a postradatelné segmenty trhu a nemohla se vyhnout ani hudebnímu businessu, tedy ani Ose.

Opět se propadl prodej nosičů a poprvé meziročně poklesly i tržby z prodeje digitální hudby. Lidé i firmy výrazně omezili investice do přístrojů k rozmnožování, citelně poklesly i prodeje prázdných nosičů a tím i tzv. náhradní odměny. Ztráty hlásí i oblast veřejného provozování; provozovatelé obchodů, služeb i pohostinství ztlačně omezují rozsah užití reprodukované hudby a nebo ji přímo přestávají užívat a vypovídají smlouvy s Osou. Propad inkasa je v oblasti diskoték i hudebních klubů, pokles tržeb hlásí soukromá rádia, celkové meziroční ztráty v inkasu Osa jdou do mnoha desítek milionů.

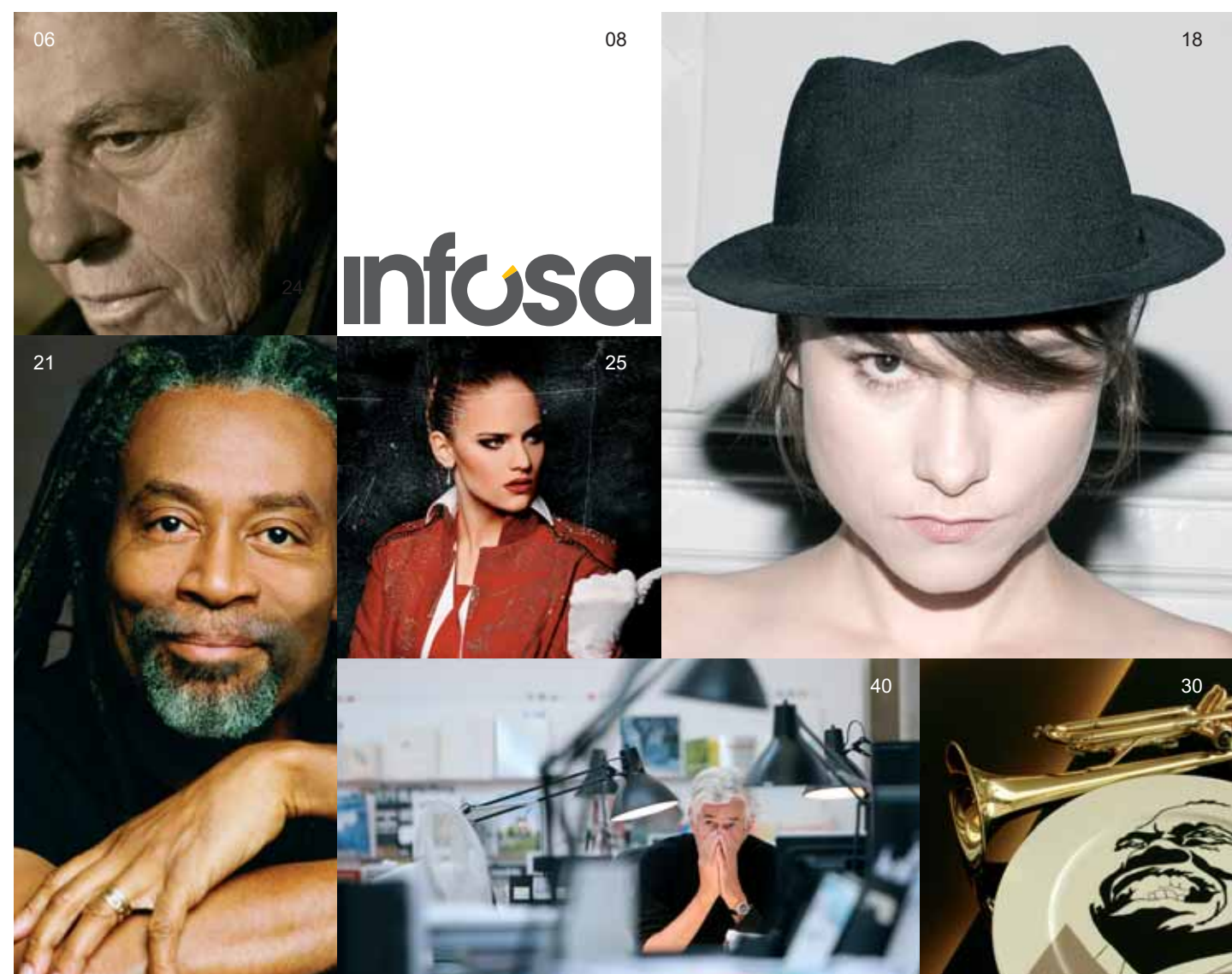
Minulý rok byl pro Osu složitý i vnitřně. Procházela restrukturalizací, budovala a usazovala se její nová struktura, zaměstnanci byli často konfrontováni se zcela novými požadavky a úkoly. Osa zároveň přecházela na nový IT systém, což samo o sobě je i v klidných dobách pro každou firmu úkol komplikovaný a náročný.

Je velkým úspěchem, že navzdory vnitřním komplikacím a nepříznivé vnější ekonomické situaci dokázala Osa tyto ztráty vykompenzovat v jiných oblastech a své souhrnné tržby oproti roku 2008 dokonce navýšit o dalších 45 mil. Kč na historicky rekordních 858 mil. Kč. Dovolte mi, abych jménem nás, autorů, upřímně poděkoval představenstvu i všem našim zaměstnancům, kteří se o tento úspěch zasloužili.

Přeji vám hodně radostí v roce 2010!

Roman Cejnar
předseda dozorčí rady OSA

Z obsahu

03	Úvodní slovo	15	Hydepark Ukusování ze společného koláče	40	Kulturní přehled Filmové premiéry
04	Obsah	17	Články a rozhovory Selektor	42	Články a rozhovory Rozhovor s Pavlem Růžičkou na téma hudební grafika Vladimír Wimmer / rozhovor
06	Nově zastupování Autoři	18	Lenka Dusilová / rozhovor	44	
07	Nakladatelé	20	Kulturní přehled Nová CD	47	Jarní jazzový festival
08	Zprávy z OSA Má smysl být online aneb INFOSA v praxi	26	Články a rozhovory Václav Koubek / rozhovor	50	Kulturní přehled Kulturní program Praha, Čechy, Morava jaro 2010
10	Jak dál s důchodovým pojištěním OSVČ v roce 2010	28	René Hnilička / rozhovor	53	Vzpomínáme
12	Zamyšlení nad výsledky inkasa Veřejného provozování za rok 2009	31	Historie OSA ... / pokračování	54	Závěrník
14	Respektuji originál	37	Oldřich Krejčoves / rozhovor		

Autor in
Magazín OSA
číslo 02
jaro 2010

obálka:
Lenka Dusilová
fotografie:
Radek Brousil © 2010

Vydává OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s.,
Čs. armády 20, 160 56 Praha 6, oddělení PR a komunikace,
telefon: 220 315 243, 220 315 304, e-mail: komunikace@osa.cz
Povolení MK ČR E 19237, vychází 4x ročně, náklad 6000 výtisků, místo
vydání Praha. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a krátit příspěvky.
Děkujeme za pochopení. Toto číslo vyšlo dne 12. 3. 2010.

Redakce: Lukáš Paulů, Petr Soukup
Redakční rada: Pavel Růžička, Michael Prostějovský a Jan Hála
Fotografie na této stránce: Radek Brousil, archiv OSA
www.osa.cz

autoři

Pažoutová Lenka, Kovaříková Kateřina, Tauchman Richard, Sedloň Josef, Malina Tomáš „Coastline Thomas“, Sochůrek Tomáš, Galba Daniel, Khachaturov Marat, Hovorka Daniel, Bednář Jiří, Židlická Zuzana, Kopecký Tomáš, Židlický Petr, Pazdera Josef, Žatečka Ondřej, Kopřivová Hana, Fortin Uršula, Sobotka Martin, Zika Adolf, Krumphanzl Petr, Illáš Martin, Horňáček Igor „DJ IGNOR“, Zdražilová Martina, Šimůnek Jan, Axmannová Františka, Musílková Ivana, Bruno, Karpjuk Jiří, Laštovková Pavlína, Stejskal Stanislav, Sláma František, BUSER, Žalud Stanislav, Brožovská Pavlína, Robinson Hana, Peroutka Pavel, Procházková Helena, Kerndl Vladimír, Bártl Jan, Štědronský Jan, Franc Daniel, Šuba Miroslav, Stará Lada, Švarc Daniel, Vávra Vítězslav, Dreiseitl Václav, Kubiček Pavel, Benešovský Filip, Selicharová Pavla, Pavlica Dušan „MC DURO“, Horák Martin, Turza Dominik, Staník Roman, Skopal Pavel, Lukeš Jiří, Bareš Jiří (junior), Rerych František, Bareš Marek, Machálek Jan, Procházka Roman, Karbulka Štěpán, Forsyth Silvie, Hanák Jan, Piňos Petr, Pacina Filip, Tichý Petr, Neužil Jiří, Kocián Martin, Nauš Josef, Plavec Jan, Kánský Zdeněk, Žantovská Irena, Žantovský Petr, Dvořák Tomáš „FLOEX“, McGuire Gary, Šincl Petr, Chlpek Otto, Svítek Jaroslav, Lindtnerová Hana, Václavík Michal, Václavík Jan, Korecký Martin, Mouřenec Tomáš, Lounková Adéla, Kormošová Veronika, Albrecht Štěpán, Janík Milan

(autoři a nakladatelé přijatí do zastupování v období říjen - prosinec 2009, řazeno chronologicky)

Ladislav Kerndl / *1945

Již od 7 let hrál na housle, kytaru, klavír a skončil jako bubeník a zpěvák. V roce 1970 přešel na profesionální dráhu zpěváka a hudebníka u Pragokonzertu. Od 70. let do poloviny let 80. jezdil s orchestrem Leona Slezáka do Norska a poté na amerických výletních lodích. Roku 1995 vydává první album Jazzový dům. Od té doby má na svém kontě 13 nahranych desek. Mimo svou tvorbu hostuje na několika albech jiných interpretů. Momentálně zpívá v muzikálu Zpívání v dešti v Národním divadle v Brně. Důležitou aktivitou v životě L. Kerndla je jeho „Spolek nepřátel smutku a přátel jazzu“.

Filip Benešovský / *1974

V r. 2000 absolvoval Konzervatoř Jaroslava Ježka, obor basová kytara. V letech 2000 až 2005 členem fusion skupiny „Blue Birds“ Ivana Myslíkovjana. Od roku 2001 členem doprovodné skupiny Marie Rottrové. Podílel se na jejím albu „Podívej“. S Jaromírem Nohavicou a Vitem Sázkavským spolupracoval na hudební přípravě inscenace muzikálu „Malované na skle“ pro Jihočeské divadlo v Českých Budějovicích. Od roku 2003 členem skupiny Neřež. S nimi natočil album „Jednou měř, dvakrát Neřež“ a „Slavná věc“. Od roku 2004 spolupracuje s Ravenem, se kterým nahrál CD „Kamení“. Paralelně se s Jiřím Neužilem průběžně věnuje modernímu jazzu. Koncem roku 2009 vyšlo album Marie Rottrové, nazvané podle písně „Stopy“, jejíž hudbu pro Marii společně s Jiřím Neužilem napsal.

Romanovi Dragounovi vyprodukoval album „Otlučená srdce“, které vyšlo na počátku roku 2009. Mladé pop-rockové skupině Esence připravil debutové album, které vyšlo koncem roku 2009.

Samostatnou kapitolou jsou jeho adaptace klasických multimediálních show Pink Floyd a Rogera Waterse. 31. října 2009 vyprodal O2 Arenu v Praze při oslavě 30. výročí vydání „The Wall“ za účasti osobností české rockové scény jako jsou Michal Malátný, Zdeněk Kluka, Roman Dragoun, Jan Neckář a Radim Hladík. Hostoval zde i syn Rogera Waterse Harry Waters.

Hana Kopřivová / *1980

Od malička jako typ v hudbě spíše tvořivý a pocitový než poddajný a technicky dokonale neprošla hudebně vzdělávacím systémem 80. a 90. let s nejlepšími výsledky ani dojmy, a tak se dnes věnuje muzice vedle krčního lékařství a foniatrie. Při studiu v Brně odezpívala v tehdy pop-funky-rockovém seskupení Downbelow během 4 let přes 100 koncertů na Moravě i v Čechách. Po návratu na rodnou severní Moravu dostávají prostor její vlastní písně, se kterými od r. 2006 vystupuje samostatně jako písničkářka s klavírem. Intimní atmosféře jejich koncertů se daří nejlépe v klubech. V poslední době na svých koncertech experimentuje s loopingem.

Zuzana Židlická / *1977

Hudba byla vždy součástí jejího života. Postupně však klavír nahradily běžné aktivity a hudbu spíše poslouchala, než ji provozovala. Před více než 10 lety začala psát texty pro začínající rockabilly kapelu Crazy Wheels. Z první kapely se po nějaké době vyklubala současná kapela The Slapdash, pro kterou píše texty dosud. Na podzim loňského roku vyšlo první autorské CD – The Slapdash. Spolupracuje s manželem Petrem, který skládá hudbu a zároveň se podílí na zmapování rockabilly scény u nás prostřednictvím serveru rockabilly.cz.

Vítězslav Vávra / *1953

Vyučil se elektromontérem, ale nikdy se tím neživil. Od šestnácti let hrál v nejrůznějších kapelách (Hills, Ges, Faraon, Maximum, Monogram). V letech 1980 až 1985 byl jedním z našich neznámějších zpěváků (říkalo se mu „zpívající bubeník“). V letech 1986 – 88 žil v Ostravě a vystupoval se skupinou své tehdejší manželky, Věry Špinarové, pak účinkoval sedm let v pořadech Karla Šípa a Jaroslava Uhlíře. Vítězslavu Vávrovi vyšly čtyři LP desky (prodalo se jich zhruba 450 tisíc kusů) a čtyři výběrová CD.

nakladatelé

TALACKO MUSIC, s.r.o.,
Straight Behaviour s.r.o.

Má smysl být online aneb infosa v praxi

Milí autoři a nakladatelé,

poskytování tzv. „online“ služeb se stalo trendem moderní doby a téměř každodenní součástí našich životů. Řada z nás využívá např. internetového bankovníctví, oblíbili jsme si nákup nejrůznějšího zboží přes internet a i hudbu mnohdy raději zakoupíme ve virtuální online prodejně nežli v kamenných obchodech. Výhody jsou zřejmé – je to rychlé, snadné a hlavně pohodlné.

Ani OSA nechce v tomto ohledu zůstat pozadu, a proto s cílem poskytovat Vám, zastupovaným autorům i nakladatelům, stále vyšší úroveň a kvalitu služeb vznikl projekt s názvem INFOSA – nebo chcete-li INFormační systém OSA. Zjednodušeně bychom mohli říci, že se jedná o multifunkční elektronický osobní účet přístupný z internetového rozhraní, který autorovi i nakladateli výrazně usnadní a urychlí komunikaci s OSA na mnoha úrovních, ale především mu poskytne komplexní souhrn informací a dat, jež jsou z pohledu autora i nakladatele podstatné a důležité s ohledem na jejich autorskou či nakladatelskou činnost.

Ihned v úvodu je nutno zmínit, že ačkoli faktické spuštění elektronických účtů

proběhlo již v srpnu loňského roku (a do dnešního dne se stalo jeho majiteli více než 400 autorů), jednotlivé funkce této služby jsou implementovány postupně a navazují na vývojový harmonogram, jehož součástí jsou i důkladné „testovací“ fáze předcházející spuštění samostatných funkčních bloků tohoto systému.

Pojďme se nyní podívat na možnosti INFOSA trochu detailněji.

Jednou ze základních povinností každého zastupovaného autora (a nakladatele) je ohlášení svého repertoáru OSA. Jediným možným způsobem ohlášení skladeb do nedávné doby bylo vyplnění papírového formuláře „ohláška díla“ a jeho následné doručení osobní nebo korespondenční cestou do OSA k registraci. Pro mnohé přijatelná letitá praxe a zvyk, pro jiné možná zbytečná administrativní, časová i finanční zátěž.

INFOSA nabízí autorům plnohodnotnou alternativu k „papírovému“ ohlašování au-

torské i zpracované hudby a textu, a to formou přehledných elektronických formulářů, jejichž funkčnost a možnosti byly oproti tradičním ohláškám výrazně rozšířeny a zdokonaleny. Významnou předností je nejenom jejich přehlednost a jednoduchost navigace v rámci jejich vyplňování, ale i řada technických vylepšení. Mezi ty nejvýznamnější a autory velmi kladně hodnocené patří zejména možnost vkládat přílohy se zvukovými soubory, notovým zápisem a texty písní. Samozřejmě pro ty z autorů a nakladatelů, kteří preferují práci s papírovými formuláři, bude i nadále tento tradiční způsob ohlašování repertoáru zachován. Domníváme se však, že převážná část zastupovaných využije výhod online procesu ohlašování, který v mnoha ohledech posouvá proces evidence skladeb do nových dimenzí. Mysleli jsme i na doplňkové funkce, kterými tento systém bude v blízké budoucnosti disponovat. Mezi tyto náleží i možnost provádět editační kroky a změny přímo autorem v již ohlášených či v minulosti registrovaných titulech, dodatečné zaslání zvukových, notových či textových příloh apod.

Kromě samotného elektronického ohlašování děl, které je již v plném provozu, nabízí INFOSA autorovi okamžitý přístup k sezna-

mu všech jeho ohlašovaných a především zaregistrovaných titulů, včetně těch, které autor ohlašoval v minulosti pomocí papírových formulářů.

Další velmi užitečnou službou, na kterou se autoři často dotazují a kterou INFOSA svým uživatelům v brzké budoucnosti poskytne, je náhled aktuálního stavu konta autorských honorářů, včetně statutu všech souvisejících peněžních transakcí a dalších účetních dat autora či nakladatele ve vztahu k OSA.

V brzké době bude aktivní i položka pro zaslání online reklamaci a oznámení o veřejném užití díla, včetně koncertních programů a repertoárových listů. Autor či nakladatel bude mít možnost ze svého účtu editovat své kontaktní údaje a bankovní spojení, zasílat náměty a připomínky, hlásit poruchy funkčnosti či jiné případné technické problémy atd.

Významnou součástí elektronického účtu, která v tuto chvíli zatím čeká na své uvedení do provozu, bude tzv. statistika, neboli detailní rozpis veškerého užití děl autora s doplňující informací, kým, kde a jak často byly skladby užity v daném časovém období.

Samostatnou kapitolou je elektronický účet pro nakladatele, jehož aktivace je plánována na konec 1. čtvrtletí letošního roku. Tento účet bude nabízet stejnou funkčnost i parametry jako účet autorský, přičemž odlišným specifikem bude navíc možnost ohlášení licenčních i podlicenčních nakladatelských smluv elektronickou cestou.

Pokud jsme vás přesvědčili, že být „online“ s OSA má skutečně smysl i budoucnost, jsme velice rádi, protože jsme dosáhli našeho cíle. Pak nezbyvá nic snazšího, nežli kontaktovat naši infolinku INFOSA (viz detaily na vnitřní straně obálky tohoto čísla), kde vám ochotně sdělíme další podrobnosti a odpovíme na vaše případné dotazy a zároveň na vaši žádost připravíme vaše přístupové kódy, a to zcela bezplatně.

Těšíme se na Vás!

Tomáš Drtina
oddělení pro záležitosti autorů

Jak dál s důchodovým pojištěním OSVČ v roce 2010

V roce 2009 jsme Vás informovali o změnách, které nastaly v oblasti důchodového pojištění pro Vás, autory hudebních děl a zhudebněných textů. Bylo to jak Dopisem příloženým k Potvrzení o provedených výplatách za rok 2008 v únoru 2009, tak i v čísle 1/2009 našeho původního magazínu Allegro v březnu minulého roku.

V tomto článku se pokusím shrnout dosavadní vývoj, současný stav, ale i povinnosti, které na mnohé z Vás čekají. Již dopředu je však nezbytné uvést, že OSA není garantem problematiky vyčerpávajícím způsobem; považujeme pouze za vhodné upozornit na základní momenty a změny v této oblasti.

Toto téma zajímá především ty zastupované, u nichž je tvorba hudebních děl nebo zhudebněných textů (dále jen „autorské dílo“ nebo „dílo“) vedlejší činností, protože z velké části právě u nich se jedná o novinky a změny, a logicky je z této části autorské obce k důchodovému pojištění nejvíce dotazů. Článek se tedy netýká dědiců ani nakladatelů.

I. Rok 2009 – shrnutí kroků a povinností:

Autorky a autoři (dále jen „zastupovaní“) jako osoby vykonávající uměleckou nebo jinou tvůrčí činnost na základě autorského zákona se stali automaticky, tedy pouze změnou zákona o důchodovém pojištění, osobami samostatně výdělečně činnými (OSVČ). Týká se to především těch z Vás, kteří se předtím jako OSVČ nikdy neregistrovali. Pokud jste již byli registrováni jako OSVČ z minulosti, změnou je to, že Vám vzniká povinnost platit od určité výše příjmů zálohy na důchodové pojištění. Pokud zastupovaný v roce 2009 vytvořil a v OSA ohlásil autorské dílo, měl se správně registrovat i v ČSSZ jako OSVČ. Přesně

technicky vzato, registrace jako OSVČ by měla proběhnout správně nejpozději do 8 kalendářních dnů následujícího měsíce po tom kalendářním měsíci, ve kterém bylo dílo vytvořeno a v OSA ohlášeno. Pokud zastupovaný tvořil a především ohlašoval svá díla v OSA již před rokem 2009, měl se v roce 2009 do 8. února registrovat jako OSVČ k důchodovému pojištění u ČSSZ.

Pro určení dalších povinností, zejména povinnosti platit zálohy na důchodové pojištění, je rozhodující, zda jsou pro zastupovaného tvůrčí aktivity činností hlavní, nebo vedlejší. O vedlejší činnosti se jedná v případě, že zastupovaný je zároveň zaměstnan, nebo pobírá starobní nebo invalidní důchod nebo rodičovský příspěvek, vykonává vojenskou službu, je nezaopatřeným dítětem atd.

Zastupovaní, pro něž je tvůrčí činnost vedlejší činností, z ní nemuseli platit v roce 2009 žádné zálohy důchodového pojištění.

U zastupovaných, kteří mají toto jako svou hlavní činnost, byla hlavní změna v tom, že museli začít platit zálohy na důchodové pojištění v minimální výši 1720,- Kč měsíčně, popřípadě ve výši, která jim vyšla po podání Přehledu o příjmech a výdajích OSVČ (dále jen „Přehled“) za rok 2008.

II. Rok 2010 – aktuálně:

Nejste-li registrováni ještě u ČSSZ jako OSVČ a přitom se aktivně věnujete tvůrčí činnosti, je namístě tuto povinnost splnit. Pokud jste již zaregistrováni jako OSVČ, je nezbytné zjistit, které příjmy jsou předmětem výše uvedeného Přehledu, který se odevzdává ČSSZ každý rok ve většině případů nejpozději do 30. dubna běžného roku. Velmi důležitý je následující rozdíl – proti Daňovému příznání daně z příjmů fyzických osob podávanému finančnímu úřadu, kde jsou za příjmy považovány veškeré příjmy v daném roce (zde v roce 2009), jsou předmětem plateb důchodového pojištění

za rok 2009 a tedy i Přehledu pouze příjmy za díla, která byla vytvořena (tedy ohlášena v OSA) ve stejném roce. Pro zjednodušení výkladu zákona bylo s představiteli ČSSZ a MPSV sjednáno, že den ohlášení hudebního díla v OSA bude považován za den jeho vytvoření.

Abychom Vám usnadnili jednání s příslušnými okresními ČSSZ i zpracování a podání výše zmíněného Přehledu, oddělili jsme u Vašich výplat za rok 2009 ty příjmy, které jsou za díla ohlášená v průběhu roku 2009. I když sledujete pečlivě data ohlášení svých děl i své příjmy za tato díla v konkrétním roce, mohla nastat situace, kdy dílo za Vás ohlásil kolega - spolutvůrce, a Vy jste se přesný termín ohlášení díla nedozvěděli nebo jste se mohli i domnívat, že dosud ohlášeno nebylo.

Pro tyto potřeby jsme pro Vás upravili zpracování výstupních dokladů za rok 2009, a budete je takto upravené dostávat i nadále (do případných dalších legislativních změn). OSA Vám rozeslala v únoru letošního roku Doklad o provedených výplatách za rok 2009 (dále jen „Doklad“). Jak uvádím výše, mohly nastat dvě možnosti:

- 1) Pokud jste neměli v roce 2009 žádné příjmy za díla, která byla v roce 2009 v OSA i ohlášena, spolu s výše uvedeným Dokladem jste od nás žádný další dokument neobdrželi. I v takovém případě musíte odevzdat do 30. 4. 2010 ČSSZ výše uvedený Přehled. Proti předpokladům v době tisku tohoto čísla i Vám rozesíláme potvrzení, že v roce 2009 jste neměli žádné příjmy za díla ohlášená v OSA v roce 2009.
- 2) Pokud jste měli v roce 2009 příjmy i za díla, která byla v roce 2009 v OSA i ohlášena, spolu s výše uvedeným Dokladem jste od nás obdrželi i samostatné „Potvrzení o výplatách provedených od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 za díla ohlášená (registrovaná) od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 včetně“. Na něm uvedená hodnota je podkladem

pro vyměření základu OSVČ pro důchodové pojištění za rok 2009, tedy pro již zmíněný Přehled. Současně s tím jste obdrželi i dopis stručně vysvětlující tuto problematiku.

III. Další postup v roce 2010

- 1) **OSVČ – vedlejší činnost**
Zastupovaný, v případě že z této činnosti překročil hranici 6000,- Kč, zpracuje a odevzdá finančnímu úřadu své Daňové příznání daně z příjmů za rok 2009. Přestože je běžně v oficiálních dokumentech ČSSZ uváděno, že daňový základ daně z příjmů se rovná tzv. rozhodné částce na Přehledu podávanému ČSSZ, platí to, co zde již bylo uvedeno: Pouze příjmy z roku 2009 za díla ohlášená v OSA v roce 2009, po odečtení výdajů, jsou tzv. rozhodnou částkou pro účely důchodového pojištění. Rozdíl mezi těmito příjmy a výdaji za rok 2009 tvoří tzv. rozhodnou částku. Jestliže je tato částka nižší než 56 532,- Kč, nemáte povinnost platit doplatek důchodového pojištění za rok 2009, ani zálohy pro rok 2010. Jestliže je tato částka vyšší než uvedených 56 532,- Kč, doplatek za rok 2009 a zálohy pro rok 2010 budete platit.

Příklad:

- Příjmy 300 000,- Kč - Výdaje 100 000,- Kč = Rozhodná částka 200 000,- Kč
- 50 % z Rozhodné částky = Vyměřovací základ 100 000,- Kč
- $x 0,292 =$ Doplatek důchod. poj. za r. 2009 je 29 200,- Kč
- Doplatek za rok 2009 bude uveden na Přehledu
- Přehled odevzdáte nejpozději 30. 4. 2010 příslušné okresní ČSSZ
- Doplatek ve výši 29 200,- Kč za rok 2009 zaplatíte do 8. 5. 2010.
- Začnete platit zálohy ve výši 2 433,- Kč ($= 29 200 / 12$) důchodového pojištění za rok 2010, a to nejpozději do 20. 5. 2010 první, další pak do 20. dne každého měsíce ve stejné výši až do 20. 4. 2011
- Podáte nový Přehled za rok 2010 do 30. 4. 2011

O vedlejší činnosti se jedná například v případě, že jste například příjemcem starobního nebo invalidního důchodu, nebo jste zaměstnan v pracovním poměru. V takovém případě stačí tuto skutečnost uvést v odevzdávaném Přehledu

a nemusíte ji až na výjimky dále prokazovat (výjimkou je pobírání důchodu ze systému policie nebo armády, zaměstnání u policie nebo v armádě, důchod z cizí země apod.).

2) OSVČ – hlavní činnost

Zastupovaný zpracuje a odevzdá finančnímu úřadu své Daňové příznání daně z příjmů za rok 2009. Přestože je běžně v oficiálních dokumentech ČSSZ uváděno, že daňový základ daně z příjmů se rovná tzv. rozhodné částce na Přehledu podávanému ČSSZ, platí to, co zde již bylo uvedeno: Pouze příjmy roku 2009 za díla ohlášená v OSA v roce 2009, po odečtení výdajů, jsou tzv. rozhodnou částkou pro účely důchodového pojištění. Z dokumentů uvedených v části II. tohoto článku tedy zjistíte, zda jste měli příjmy i za díla ohlášená v roce 2009. Rozdíl mezi těmito příjmy a výdaji za rok 2009 tvoří tzv. rozhodnou částku. Zde ale neplatí limit 56 532,- Kč, což znamená, že musíte platit zálohy i doplatky na důchodové pojištění v každém případě. Jestliže jste měli ale Rozhodnou částku za rok 2009 nižší než 56 532,- Kč, a neplatili jste v roce 2009 zálohy na důchodové pojištění, máte povinnost zaplatit doplatek důchodového pojištění za rok 2009 ve výši 20 640,- Kč ($= 1 720,- Kč \times 12$) a budete platit i zálohy pro rok 2010. Jestliže je tato částka za rok 2009 vyšší než uvedených 56 532,- Kč, doplatek za rok 2009 můžete vypočítat dle příkladu níže a zálohy pro rok 2010 budete muset platit.

Příklad a):

- Příjmy 150 000,- Kč - Výdaje 100 000,- Kč = Rozhodná částka vyjde 50 000,- Kč
- Platí pro Vás Rozhodná částka ve výši 56 532,- Kč
- Neplatí zde již standardní výpočet ($50 \% z$ Rozhodné částky $x 0,292 =$ důchodové pojištění v Kč za rok 2009)
- Doplatek důchodové pojištění, jestliže jste neplatili zálohy, je za r. 2009 20 640,- Kč, tj. $1 720,- Kč \times 12$.
- Doplatek důchodové pojištění, jestliže jste platili zálohy, je za r. 2009 20 640,- Kč minus zaplacené zálohy za rok 2009.
- Výpočet výše důchodového pojištění a doplatek za rok 2009 bude uveden na Přehledu
- Přehled odevzdáte nejpozději 30. 4. 2010 příslušné okresní ČSSZ
- Doplatek za rok 2009 zaplatíte do 8. 5. 2010.
- Začnete platit zálohy v minimální výši

1 731,- Kč za rok 2010, a to nejpozději do 20. 5. 2010 první, další pak do 20. dne každého měsíce ve stejné výši až do 20. 4. 2011

- Podáte nový Přehled za rok 2010 do 30. 4. 2011

Příklad b):

- Příjmy 300 000,- Kč - Výdaje 100 000,- Kč = Rozhodná částka 200 000,- Kč
- 50 % z Rozhodné částky = Vyměřovací základ 100 000,- Kč
- $x 0,292 = 29 200,- Kč$ (důchodové pojištění za rok 2009)
- Doplatek důchodového poj. za r. 2009 je 29 200,- Kč minus zálohy zaplacené za rok 2009
- Výpočet výše důchodového pojištění a doplatek za rok 2009 bude uveden na Přehledu
- Přehled odevzdáte nejpozději 30. 4. 2010 příslušné okresní ČSSZ
- Doplatek za rok 2009 zaplatíte do 8. 5. 2010.
- Začnete platit zálohy ve výši 2 433,- Kč ($= 29 200 / 12$) důchodového pojištění za rok 2010, a to nejpozději do 20. 5. 2010 první, další pak do 20. dne každého měsíce až do 20. 4. 2011
- Podáte nový Přehled za rok 2010 do 30. 4. 2011

IV. Závěr

Tento článek si neklade za cíl pojmout danou problematiku komplexním a vyčerpávajícím způsobem, jsme pouze vedeni snahou pomoci našim zastupovaným v této relativně složitě a měnící se oblasti. Podle nám dostupných informací jsme jediným kolektivním správcem v ČR, který se takto angažuje. Z toho ale vyplývá i to, že vše, co zde je napsáno výše, se týká pouze autorů zastupovaných OSA a pouze výplat autorských honorářů, které vyplácí OSA.

Ing. Miroslav Hořejší
člen představenstva
OSA

Zamyšlení nad výsledky inkasa

Veřejného provozování za rok 2009

Inkaso získané v roce 2009 posuzujeme velmi pozitivně, jelikož i přes finanční krizi, která dopadla na veškeré podnikatelské sektory v ČR, se podařilo získat velmi vysoké finanční prostředky. Celkové inkaso se oproti roku 2008 podařilo navýšit o necelých 60 mil. Kč bez DPH. Je nutné však zmínit, že tuto částku ze 75 % tvoří inkaso z ubyt. zařízení 2006–2008, které se podařilo zpětně s provozovateli vyjednat a se kterým nemůžeme již v inkasu pro rok 2010 počítat. Je nutné vyzdvihnout, že toto jednorázové vyrovnání mezi provozovateli ubyt. zařízení a OSA přineslo s sebou i velmi podstatné navýšení administrativního zatížení celého odboru včetně regionálních zástupců, za jehož řešení patří všem zaměstnancům našeho odboru obdiv a velké poděkování.

I přes toto enormní zatížení celého našeho odboru a finanční situace na hudebním trhu se podařilo významně navýšit inkaso i v případě živého užití děl, a to oproti roku 2008 o 1,33 mil. Kč bez DPH, kterého si velmi ceníme. Situace v této oblasti není pro provozovatele vůbec snadná a zaznamenáváme i mnoho poklesů návštěvnosti nebo rušení produkcí, zejména v případě menších produkcí nebo firemních a obdobných společenských akcí.

Považujeme za vhodné také zmínit inkaso v případě provozování kin a filmových

festivalů. Zde díky kvalitě výběru filmových projekcí a zvýšené návštěvnosti v kinech se podařilo inkaso navýšit o necelých 900 tis. Kč bez DPH.

V oblasti reprodukováné hudby došlo sice k navýšení inkasa oproti roku 2008 o 58,6 mil Kč bez DPH zejména díky inkasu za ubyt. zařízení, ale bohužel na druhou stranu je nutné přijmout fakt, že v této oblasti nastávají citelné změny a v této souvislosti i poklesy inkasa díky finanční situaci v ČR.

V roce 2009 jsme pokračovali v tzv. „Akci hotely“, která byla odstartována již v září 2008. Hlavním mottem této akce bylo zpětné narovnání možnosti inkasa autorských odměn za veřejné užití děl na pokojích ubytovacích zařízení, které díky novele AZ z roku 2005 bylo autorům zakázáno. Až s platností příslušné judikatury v této oblasti a s novelou AZ platnou od 18. 5. 2008 bylo toto právo autorům opět přiznáno a mohli jsme zahájit jednání o zpětném vyrovnání odměn za období 2006 – 18. 5. 2008. Průlomová byla generální dohoda s Asociací hotelů a restaurací ČR v květnu 2009, týkající se tohoto zpětného období. Vzhledem k tomu, že se jednalo o zpětné období, bylo mnohdy prokazování užití děl na pokojích ubyt. zařízení velmi komplikované, ale přesto majoritní většina provozovatelů ubyt. zařízení v roce

2008–2009 uzavřela s OSA dohody o narovnání a inkaso doplatila a má s OSA uzavřeny splátkové kalendáře. I přes tento obrovský úspěch a judikaturu v této oblasti vede OSA i několik desítek žalob. Celkově se oproti roku 2008 inkaso od provozovatelů ubyt. zařízení navýšilo o 56 mil. Kč bez DPH (vč. DILIA/OOA-S). V době od 9/2008 do 12/2009 za „Akci hotely“ zatím OSA inkasoval za zpětné užití děl na pokojích za období 2006 – 18. 5. 2008 – celkem 37 mil. Kč + 5 mil. Kč za veřejné prostory v období 2006–2008. Každopádně tato akce není ještě ukončena. Na základě sepsaných smluv a dohod by nám provozovatelé měli uhradit ještě pohledávky ve výši cca 10 mil. Kč a samozřejmě další finanční prostředky jsou ještě vyjednávány. I přes tento velký úspěch je nutné se zmínit i o situaci v lázních a podobných zařízeních. V těchto případech se i přes výraznou snahu OSA vyjednat se Svazem lázeňských zařízení obdobnou generální dohodou, jako máme s AHR, tato dohoda nepodařila a ani návrhy ze strany těchto provozovatelů nejsou pro OSA přijatelné. Důvodem jsou protikladné právní pohledy na výklad autorského zákona v případě užití děl na pokojích v takovýchto zařízeních. V těchto případech bude muset nechat OSA rozhodnout příslušné soudy v rámci občanskoprávních sporů, které budou v nejbližších dnech podány. Celková situace v oblasti ubytování není pro OSA moc uspokojivá.

Zejména je pro nás alarmující výrazný pokles návštěvnosti těchto zařízení v rámci celé ČR a následně tím finanční situace a možnosti jednotlivých provozovatelů.

Důležitou součástí inkasa 2009 ve veřejném provozování jsou i další sektory užití, kde zaznamenáváme začínající pokles inkasa jako následek finanční krize podnikatelů. V roce 2009 jsme obdrželi značné množství žádostí o ukončení provozování děl nebo změnu počtu používaných reprodukcí zařízení na veřejnosti. Podstatnou část těchto žádostí tvořili provozovatelé obchodů, služeb a hostinských zařízení. Tento trend pokračuje i v roce 2010, kdy smlouvy z loňského roku již nejsou ze strany provozovatelů obnovovány nebo pokračuje započaté snižování počtu reprodukcí zařízení u dalších provozovatelů. Bohužel, podstatný podíl na této situaci má i kolektivní správce OAZA, který svojí činností způsobuje chaos v oblasti inkasa autorských odměn, a situace se pro provozovatele stává z finančních důvodů neúnosná. Činnost OAZA má bohužel stále vyšší negativní dopad na všechny ostatní kolektivní správce.

Další pokles inkasa je v případě klubové scény, diskoték. Zde jsme zaznamenali nejen

pokles počtu produkcí, ale zejména pokles průměrného počtu návštěvníků. Z těchto objektivních důvodů provozovatelé převážně přistoupili k redukci počtu provozoven, což mělo dopad do inkasa odměn.

V případě firemních, společenských setkání, reklamních a podobných akcí s reprodukovanou hudbou došlo k menšímu poklesu inkasa než v případě takovýchto akcí s živou hudbou. Byla zde vidět snaha provozovatelů řadu akcí zachovat, ale samozřejmě s nižšími náklady. Kolísavé inkaso odměn je v oblasti kurzů tance, kde na tento stav má vliv současná skladba lidské populace a zájem o výuku mezi mladou generací.

V loňském roce také probíhalo podstatné jednání se zástupci 2 občanských sdružení provozovatelů jukeboxů. Vzhledem k tomu, že OSA byl od 1. 1. 2009 pověřen inkasováním odměn i pro KS INTERGRAM, muselo dojít k uzavření nových smluv s těmito sdruženími. I přes nesnadné jednání s jedním o. s. došlo k uzavření smluv a dojde v současné době i ke zpětnému proplacení odměn za rok 2009. Přesto i tento trh zaznamenal pokles provozovaných přístrojů, což bude mít opět dopad na inkaso odměn v roce 2010.

Domníváme se, že rok 2010 pro nás bude nejen velkou výzvou zejména v udržení inkasa oproti roku 2009 (vyjma inkasa za zpětné období 2006–8 od provozovatelů ubyt. zař.), ale zároveň vyrovnání se s dopadem finanční krize na naše provozovatele. Velkou snahou OSA bude důraznější obchodní činnost našich regionálních zástupců, která nyní prochází novým vývojem. Důležité bude také rozšíření a pokračování činnosti týkající se vymáhání pohledávek, ať už přímo ze strany OSA, či nově od loňského roku pomocí advokátních kanceláří.

Vladimíra Fábiková
vedoucí Oddělení veřejného provozování

Respektuj originál.cz

Jedním ze znaků vyspělé společnosti založené na znalostech je respekt k právům duševního vlastnictví, která zajišťují návratnost investic a podporují tak inovaci a tvořivost, ochraňují vynálezce, návrháře a umělce. Ochranné známky navíc mohou spotřebitele informovat o vysoké kvalitě a ujistit je, že produkty a služby, které kupují, jsou v souladu se zákony, bezpečné a spolehlivé. Někdo si však rizika spojená s prodejem a koupí falzifikátu neuvědomuje a přispívá tak k nelegální činnosti, jakou porušování práv duševního vlastnictví je. Podle údajů Mezinárodní obchodní komory stojí padělatelství a pirátství světovou ekonomiku 750 miliard dolarů ročně.

Česká republika je navíc již od ledna 2008 umístěna na Watch Listu Spojených států amerických. Jde o seznam zemí, které nejsou z pohledu USA schopny efektivně bojovat s plagiátorstvím značek, prodejem padělaného zboží a pirátských kopií autorských děl.

„Česká republika by měla vyslat jasný signál, že situaci vnímá jako vážnou a že je připravena začít problém neprodleně řešit efektivními a účinnými prostředky. Takový krok je důležitý pro znovunabytí důvěry veřejnosti i států jako USA, které by pro další období ČR na Watch Listu již neuváděly,“ vysvětluje Jaromír Drábek, předseda Mezinárodní obchodní komory v ČR (ICC ČR). Výroba, následná distribuce a prodej padělků a pirátských kopií autorských děl nepůsobí škody jen majitelům práv duševního vlastnictví, ale ve významném měřítku ohrožuje zdraví, bezpečnost a majetek obyvatelstva, zaměstnanost, konkurence-

schopnost, obchod a investice do výzkumu, inovace a v neposlední řadě daňové výnosy. Kromě toho přináší i rizika bezpečnosti – propojení na organizovaný zločin, nezákonnou zaměstnanost a nezákonné přistěhovalectví.

V odpovědi na tyto hrozby spustila Mezinárodní obchodní komora iniciativu BASCAP (Business Action to Stop Counterfeiting and Piracy – podnikatelskou iniciativu k boji proti padělatelství a pirátství) s cílem sjednocení podnikatelů napříč všemi sektory ve společném boji proti padělatelství a pirátství.

Mezinárodní obchodní komora v ČR proto, opírajíc se o zkušenosti celosvětové sítě ICC, iniciuje realizaci projektu ORIGINAL, jehož cílem je efektivněji identifikovat problémy ochrany duševního vlastnictví, za součinnosti zástupců veřejné správy tato práva chránit a zvýšit veřejné povědomí o nebezpečích a dopadech padělatelství a pirátství.

Partnery projektu jsou příslušné orgány veřejné správy, jako je Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo kultury, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Celní správa, Policie ČR, Úřad průmyslového vlastnictví apod. Projekt získal záštitu premiéra České republiky Jana Fischera. Podpořit projekt se chystá rovněž řada komerčních subjektů z mnoha sektorů – audio-video, chemie, farmacie a kosmetika, potravinářství, elektronika a strojírenství, software a hardware, tabák, textil a obuvnictví.

V rámci projektu byli na problematiku vyvíjeni práva z duševního vlastnictví v roce

Hrozby vyplývající z padělatelství a pirátství

- pochybná kvalita
- zdravotní a bezpečnostní rizika
- chybějící příjmy státního rozpočtu
- ohrožená konkurenceschopnost a poškozování dobrého jména poctivých firem
- nezaměstnanost
- globální souvislosti a porušování lidských práv
- propojení na organizovaný zločin

2009 vyškoleni zaměstnanci všech živnostenských a obecních úřadů, ve spolupráci s partnery a podporovateli projektu vznikl také soubor navrhovaných legislativně-technických opatření ke zlepšení stavu ochrany práv z duševního vlastnictví v ČR. Nedílnou součástí projektu je i osvětová mediální kampaň, která bude zaměřena především na upoutání pozornosti a vyvolání celospolečenské debaty o problematice duševního vlastnictví. Základní myšlenkou vzájemně provázané komunikace je motto „respektuj originál“. Každý člověk je originál, nikdo nechce být kopírován, ke spolupráci na projektu tedy vyzýváme i známé osobnosti, které projekt podpoří svou tvář. První fáze kampaně bude spočívat ve výřezu těla se zástupným symbolem projektu na tričku. Druhá fáze kampaně bude postavena na konkrétních tvářích, a to jak známých osobnostech, tak i obyčejných lidech, se základním posláním: „Jsem originál. Respektuj originál.“

Mediální kampaň bude dlouhodobá, začne v létě tohoto roku. Bude využívat všech klasických i nových marketingových nástrojů - od outdoorové reklamy, rádií, televize, internetu a sociálních sítí, street a event promotion, novin a časopisů, PR aktivit, až po spotřebitelský věrnostní program. K upoutání pozornosti využijeme i komunikační kanály zapojených partnerů. Základním cílem, sdělením, bude jedno - změnit vnímání veřejnosti k autorským a duševním právům, nastavit trend, že být COOL znamená respektovat originál.

www.respektujoriginál.cz

Ukusování ze společného koláče

Jistý notář měl nad svým psacím stolem vyvěšenu umně vyrobenou ceduli s nápisem: „Své příbuzné skutečně poznáte až v okamžiku, kdy s nimi budete společně dědit“. Rovněž i úžasná spolupráce skladatele a textaře může doznat značné disharmonie, jakmile se začne diskutovat o jejich podílech autorských odměn na vzniklých skladbách, tedy o dělení společného koláče. Zkrátka, peníze do našeho života přinášejí problémy nejen když nejsou, nýbrž i v okamžiku, kdy jsou a mají se dělit.

Na loňském Valném shromáždění proběhla celkem rozvášněná diskuse v okamžiku, kdy DR v návrhu změn stanov přišla s bodem, který navrhoval, aby členské limity pro přijímání zastupovaných textařů za členy OSA byly sníženy na úroveň, která platí pro autory vážné hudby. Tedy kolegy s prokazatelně nižšími příjmy. Návrh na podobnou úlevu pro textaře nakonec sekci skladatelů neprošel. Pozoruhodná na této diskusi byla ta skutečnost, že dva skladatelé přítomné ujišťovali, že se se svými textaři o autorské odměny dělí v poměru jedna ku jedné, tak proč by textařům měl být přiznán nějaký další bonus. Překvapeně pak vzali na vědomí skutečnost, že současný platný dělicí klíč mezi skladatelem a textařem (u skladeb bez účasti nakladatele) rozděluje odměnu jedna ku jedné jen u mechanických práv, u veřejného provozování však činí stále dvě třetiny ve prospěch skladatele a jednu třetinu pro autora textu. Vzhledem k tomu, že už v tu chvíli byla na spadnutí diskuse na téma, zda je takovýto poměr spravedlivý a únosný, oba vehementně příslibili, že podpoří eventuální návrh na změnu rozúčtovacího řádu k vyrovnání pozice textařů.

V průběhu dalšího roku práce rozúčtovací komise jsme kromě celé řady jiných otázek řešili i tuto záležitost. Přesněji řečeno, ze všeho nejdříve jsme zjistili, jaká praxe panuje v jiných srovnatelných ochranchách. Informace, které jsme získali, byly doslova ohromující. Potvrdilo se samozřejmě, že v případě mechanických práv se prakticky

všude dělí skladatel s textařem tak jako u nás, tedy v poměru jedna ku jedné. Pokud jde o veřejné provozování, kromě Spojených států amerických, Kanady, Argentiny, Hong Kongu a Austrálie, také skoro všechny evropské státy jako Francie, Velká Británie, Itálie, Španělsko, Švýcarsko, Švédsko, Dánsko, Finsko, Norsko, Portugalsko, Irsko, Nizozemí, Rakousko, Belgie a další aplikují klíč jedna ku jedné, zatímco OSA zůstává mezi posledními, společně se SOZA na Slovensku a GEMA v Německu, které aplikují ve veřejném provozování dělicí klíč dvě třetiny skladatel, třetinu textař. A jen maďarský ARTISJUS stojí uprostřed cesty a jejich odměny dělí šest ku čtyřem. Diskusi na téma, zda je situace z dlouhodobého hlediska takto udržitelná, považují nejen já z hlediska textařů, nýbrž celá rozúčtovací komise za nevyhnutelnou. Samozřejmě již dnes existuje možnost individuální dohody o dělení autorských odměn. Řada skladatelů si s textaři skutečně dělí jedna ku jedné všechny autorské odměny. O to více se tedy nabízí diskuse, zda není čas zavést tento klíč jako univerzální pravidlo. Samozřejmě by se netýkal hudby vážné a také u děl, která se vymykají standardu, by mělo u individuálních dohod zůstat. Poměr autorských odměn by měl odpovídat nejen délce textu k poměru orchestrální (netextované) části skladby, nýbrž i významu textu a hudby v rámci díla. To jsou však početné okrajové případy.

Věřím, že mi mnozí dají za pravdu, že v běžné skladbě má velkou zásluhu na její popularitě a prodeji text, stejně jako hudba. Převážná část skladeb je přímo šita na tělo konkrétnímu interpretovi. Zpěvák tedy během vystoupení či na nahrávce musí respektovat nejen hudební styl, který představuje, i texty musejí odpovídat jeho charakteru a image. Tak jako je jedním z předpokladů úspěšnosti melodie její nápaditost a zapamatovatelnost, musí i text dodržovat jistá specifika. Slogan v hlavě refrénu, stejně jako precizní formulace myšlenek jsou zásadním předpokladem kvality i úspěchu. K tomu přichází i skutečnost, že u velké, ne-li pře-

vážné části skladeb vzniká text na melodii. Tedy textař je postaven před nutnost sladit obsah s rytmem skladby i češtiny. O složitostech přizvučnosti a délky slabik jistě netřeba vzdělané kolegy poučovat. Již vůbec nemluví o oblasti šansonu, kde je text často zcela dominantní, či o případech muzikálů. Ostatně tam je rovné dělení autorů hudební a literární složky dávno pravidlem.

Vezměme si řadu úspěšných skladeb, od Škody lásky, přes Voskovce a Wericha, Suchého a Šlitra až po tvorbu rockovou. Zkusme oddělit hudbu od známého textu a nahradit jiným. Většinou je to nemyslitelné. A jak by asi dopadly skladby, které si dobyly a udržují úspěch v průběhu celých desetiletí, kdyby k nim byl napsán jiný text? Zkusme vzít několik známých skladeb a zaměnit jejich texty za jiné. Kupříkladu vyměnit název a hlavu refrénu „Lady Karneval“ za „Dál jsem v koutě stál“. Marta Kubišová v textu Petra Rady v roce 1968 zpívala: „Ať mír dál zůstává s touto krajinou...“ Píseň se stala, dovoluji si tvrdit, především díky textu, skutečnou hymnou. Kdyby však na stejném místě zapěla kupříkladu: „Kam koukáš smilníku, běž si za jinou...“ mohla se možná spokojeně prozpívat dalšími dvaceti roky stepí totality a píseň by dnes už nikdo neznal. Kdyby se šanson Petra Hapky a Michala Horáčka nejmenoval „Penzion svět“, ale třebaš „Něco bych sněd“ asi by se do hudební historie nezapsal. A tak dále a tak dále. Příklady by bylo možné uvést mnohem více.

Předpokládám, že ne každý (především ze skladatelů) mi dá okamžitě zapravdu. Rozumím tomu. V úvodu jsem ostatně začal o složitosti vzájemného ukusování ze společného koláče. Diskusi na toto téma se však napříště nevyhneme. Přál bych proto nám všem, aby byla vedena bez emocí a věcně, nikoliv v osobní rovině a hašteřivě, jak to často u nás v zemi stokoruny české bývá zvykem.

Michael Prostějovský člen rozúčtovací komise a redakční rady Autor in

ČASOPISY NEJEN PRO MUZIKANTY

MUZIKUS

Každý měsíc na více jak 150 stranách

testy hudebních nástrojů • rozhovory se zajímavými osobnostmi domácí i světové scény • novinky z oblasti hudebních nástrojů, zvukové a nahrávací techniky • seriálové workshopy a díly pro různé hudební nástroje • hudební software i hardware • rubriky pro zvukaře, producenty, hudebníky i manažery • reportáže, zajímavosti, návody ...

V každém čísle přiložen kombinovaný CD ROM/AUDIO:
zvukové ukázky k testům • videa • freeware • obrázky - detaily • ceníky firem...

HARMONIE

Časopis o klasické hudbě, jazzu a world music. Jedná se o jediný časopis svého druhu u nás. Je určen posluchačům všech oblastí klasické hudby a v širším měřítku se věnuje i hudbě současné. V oblasti jazzu se jedná o jediný periodikum publikující o tomto stylu ve větší míře. Stěžejní součástí jsou recenze vycházejících CD a DVD.

muzikus.cz

HUDEBNÍ PORTÁL

Denně nové zprávy z hudebního světa, festivaly, koncerty, fotogalerie, kapely, recenze a soutěže.

Nakladatelství Muzikus, Novákových 8, Praha 8, 180 00

tel.: 266 311 701, fax. 284 820 127,

e-mail: info@muzikus.cz

Inzerce: Jana Vondráková,

e-mail: jana.vondrakova@muzikus.cz

Text: Lukáš Paulů

Selektor

„Selektory se začaly používat ve Spojených státech amerických zhruba před 60 lety. Poté se rozšířily do zbytku světa“, konstatuje na úvod Brodský. Proč vlastně vznikla potřeba používat selektory a jaká je jejich úloha? Odpověď je pro liberální (tedy duální) trh, na kterém vedle veřejnoprávního rozhlasu existují i privátní komerční stanice, jednoznačná. Je potřeba co nejpřesněji zaměřit a zacílit na zvolenou skupinu posluchačů. Proto do doby, kdy pro provozovatele rozhlasového vysílání neexistuje konkurence a posluchači nemají žádnou jinou volbu a nemohou tedy poslouchat jinou stanici, pomoc a funkce selektoru není nutná jako dnes.

Lépe si to představíte, když procházíte rušnou ulici a rozhlasový éter dnes takovou nepřehlednou ulicí je. Měl byste na první pohled poznat i periférním viděním, zda se prodávají v obchodě květiny nebo zbraně. Najít si svou oblíbenou stanici, která si musí svou image z těchto důvodů držet nejen po celých 24 hodin, ale celou svou existenci, je o to složitější, že k této identifikaci máme jen jeden z pěti smyslů – sluch.

Hlavní úkol selektorů – organizovat a připravit hlavně výběr hudby pro přesné zacílení na vybranou věkovou či sociální skupinu, je jedním ze základních a rozhodujících střípků mozaiky, který vytváří celkovou image rádiové stanice a k nim patří i znělky - jingly - tzv. hudební grafika (jednoznačná identifikace a logo stanice) či hudební předěly. Cílem je, aby posluchač co nejdříve a zcela neomylně identifikoval své oblíbené rádio, a to poslepu, bez toho, aby viděl nalděnou frekvenci, podle hudebního formátu a typických jinglů. Zásadní podmínkou úspěšnosti každé rozhlasové stanice, ať je veřejnoprávní, nebo komerční, je v prvé řadě dodržování hudebního formátu a celkového projevu stanice. Jakékoliv vybočení znamená jistou ztrátu velkého počtu posluchačů, tedy toho nejcennějšího, co každé rádio pro svoji existenci potřebuje, a tím je posluchač. Ten je 20 let svobodný a jedině on se rozhoduje, jakému médiu věnuje svůj čas. Jeho oblíbená stanice ho nesmí nikdy zkla-

Co to vlastně selektor je, jak funguje a jaký byl důvod jeho vzniku? Mezi laickou veřejností často existuje mylná představa, že selektor je cosi, co bere práci hudebním dramaturgům, rádiovým tvůrcům a posluchače utápí v několika neustále se za sebou opakujících písničkách. Taková představa je ale naprosto mylná. Proto jsem se na téma hudební selektor bavil s člověkem v republice jedním z nejpovolanějších, Jiřím Brodským z Českého rozhlasu.

mat vybočením z formátu, který si oblíbil. K tomu právě jsou selektory nezbytné. Představte si stanici s rockovou hudbou a najednou by se z ní ozvalo country nebo swing. Věrný posluchač by pravděpodobně ihned přeladil. Je to logické. V hudbě jsme bohužel nejvíce netolerantní k žánrové pestrosti. Existují přesné výzkumy, že ten, kdo například miluje hip hop, k smrti nenávidí dechovku, a naopak. Se stejným efektem se setkáváme i v jiných oblastech našeho života, např. v gastronomii. Víme, co můžeme očekávat ve své oblíbené restauraci, jak z hlediska výběru kuchyně, vybavení, tak i obsluhy, a nebude-li mé očekávání naplněno, vyhledám restauraci jinou.

Selektor je počítačový software

Každá hudební skladba zařazovaná do selektoru se nejprve velmi pečlivě analyzuje, hlavně proto, aby se pak dramaturgie mohla rozhodnout, zda ji může vybrat do svého programu, nebo ne. Eviduje se zároveň vydavatel nahrávky, autoři hudební a textové složky písně, hudební nakladatel, rok pořízení a vydání nahrávky, interpreti atd. Důležitá je právě maximální podrobná analýza modulace: tempo skladby - pomalé, rychlé, její nálada - smutná, veselá, romantická, zamilovaná, analýza si všimá, zda je interpretem muž či žena, délka skladby, délka předehry, hudební žánr atd. Čím podrobnější popis, profil a rozbor jednotlivých skladeb je, tím se s obsahem snadněji pracuje - selektuje.

Před ním si dramaturg sám nastaví priority porušitelných či neporušitelných pravidel, podmínky separace, např. z hlediska interpreta, času vysílání skladby, tempa. Zásadním úkolem je vždy zohledňovat priority „svého posluchače“. Zda například ocení, že selektor bude hlídat pravidelné střídání mužských a ženských hlasů, nebo může povolit po dvou zpěvačkách teprve mužského interpreta atd. Dá se říci, že selektor provede stovky funkcí jakéhosi hlídacího psa, které

mu každý dramaturg nastaví pro určitou stanici. Novinkou je dnes tzv. „G Selektor“. Zavádí ho pro některé své stanice i Český rozhlas. Tato nová technologie umí pracovat s tzv. „roztíráním rotací“. Roztírání rotací, tedy připouštění i drobné překračování a „porušování“ nastavených vymezení či zákazů. „Přemýšlivý“ selektor vyhodnotí veškerá pravidla, separace a posoudí, zda zařadí a nabídne i skladbu, která pravidla ne tak zcela naplňuje, ale je lepší pro kvalitnější program.

Selekce programu pro jednotlivou stanici také není dána jednou provždy, je to neustálý, vyvíjející se proces, který se upravuje a nastavuje v průběhu vývoje rozhlasové stanice. Selektor zároveň připravuje neomylné analýzy o programové skladbě každé rozhlasové stanice, spolupracuje tak s Ochranným svazem autorským pro práva k dílům hudebním (stanice je povinna předkládat detailní přehled o autorech vysílaných skladeb), Intergramem (stanice je povinna předkládat přehled interpretů a gramofonových vydavatelů odvysílaných hudebních skladeb).

„Kdybych měl znovu definovat roli selektoru ve vysílání rádií“, říká Jiří Brodský, „jeho posláním je vytvářet jednotný design rádiové stanice a dodržovat zvolený formát tak, aby co neefektivněji zasáhl zvolenou cílovou skupinu posluchačů. Nemohu souhlasit s názory některých lidí, kteří odsuzují roli selektoru při sestavování hudebního programu, coby „nemyslitelného a chladného stroje, robota“. Naopak selektor stejně jako využívání počítačů v medicíně a ve všech možných oborech lidské činnosti zpřesňuje a zkvalitňuje vysílání. Svým tvůrčím přístupem ho vždy využívá člověk, jehož role ve formování hlavně hudební tváře rozhlasové stanice je nezastupitelná.“ S přibýváním digitálních televizních kanálů k tomuto trendu bude docházet i v televizním vysílání. Je otázkou času, kdy se všechny stanice vyprofilují do jasně specializovaných druhů vysílaných formátových pořadů, jako jsou již dnes existující hudební, sportovní, zpravodajské, či stanice s programy nabízenými dětem. O tom všem je selekce - výběr.

lenka dusilová nejsem žraločí povaha

text: Petr Soukup
foto: Radek Brousil

Lenka Dusilová začala s hudební kariérou už v deseti letech, kdy se představila na folkovém festivalu s básní Jiřího Wolкера, kterou sama zhudebnila. V roce 1988 nastoupila do legendárního pěveckého souboru Bambini di Praga. V letech 1991–1995 byla frontmankou pražské rockové skupiny Sluníčko. V roce 2000 vyhrála cenu Anděl v kategorii „Nejlepší zpěvačka“. Po vydání alba se vydala na sólovou dráhu, začala také spolupracovat s folkrockovou skupinou Čechomor. Její album Mezi světy během pár týdnů od vydání získalo zlatou desku. Zpěvačkou roku se stala i díky poslednímu albu Eternal Seekers. OSA je zastupována od roku 1997.

Poslední řadová deska vám vyšla v roce 2005. Připravujete novou?

Ano, připravuju materiál, ale pustím ho definitivně ven, až si budu jistá, že funguje. Chci si být jistá, že mi soukolí hudby, textu a zvuku hraje na city :) Takže zásadní fáze dotažení souvislostí a dobře všechno znamenat mě teprve čeká. Výhledově bude dokončeno asi na podzim, ale jaro je taky pěkné roční období.

Koncertujete s vaším projektem Eternal Seekers?

Máme před sebou pár jarních koncertů, jako například v březnu ve Svitavách, v Praze či Hradci Králové. Je to malinké torzo z loňského plánovaného podzimního turné, které bylo bohužel zrušeno kvůli mým zdravotním komplikacím.

Tento projekt měl pozitivní ohlas i u kritiků, máte z jejich názorů radost, nebo vás nezajímají?

Jo, to potěší. Nečekaná a vítaná satisfakce pro muzikanta. Pokaždé se nezadaří, že? :) Nicméně, z vlastní zkušenosti mě i negativní zpětná vazba některých kritiků v minulosti nakopla, i když mi dala dost zabrat. Je to poučný, ale nemělo by to muzikantovi řídit tvorbu. Myslím, že hudebník se má zaměřit na hledání svých silných míst, které je třeba rozvíjet, a někdy nezátížený vhléd jiných pomůže. Často tápám, nejsem si jistá, zda nejsem úplně mimo a má-li vůbec smysl to, co dělám. Tak dobrá recenze fakt potěší.

Prošla jste mnoha kapelami, např. Pusa, Lucie, Čechomor a Sluníčko. Málokdo ví o avantgardním projektu Technofactory, později jen Factory s Miroslavem Imrichem, jak vzpomínáte na spolupráci s ním?

No, není to období, kterým bych se chtěla příliš chlubit. To nebylo dobré období v mém životě. Byla jsem docela nešťastná potom, co jsem rozpustila kapelu Pusa. Můj tehdejší kytarista z Pusa a dobrý kamarád Marek Zelený hrával na basu v Abraxasu a kluci mě díky němu sebou brali na koncerty jako hosta, což mě v mém v tehdejších průseru aspoň trochu pomáhalo – být někde mezi lidmi a nablízku hudebnímu prostředí. Z téhle přátelské pomoci vznikl v Imrichově hlavě nápad udělat TechnoFactory

právě s Markem Zeleným a se mnou. Trvání této kapely mělo nejkratší život, co jsem kdy zažila :) Odehráli jsme, myslím tak tři koncerty a usoudila jsem, že takhle konstatce by mohla být životu docela nebezpečná a že takhle fungovat nechci. Mírek Imrich je trochu jiná hudební planeta. Ale měl občas fakt neuvěřitelný nápady, to mě docela bavilo.

Kdo je váš oblíbený autor/interpret?

Oj, to je hudby na světě, krásna! Svoji diskotéku v současnosti moc nerozšiřuju, teď moc nehledám nové věci, ale něco se ke sluchu mému občas dostane. Mám víc a víc ráda čisté věci a to nacházím třeba u akustický kytarový hudby. Mám ráda Voňkovou, PJ Harvey, Joni Mitchell, Kings of Convinnence, Billa Frisella, Beatku Hlavenkovou, Imogen Heap, Susanne and the Magical Orchestra, Guitar Republic, Květy, Ivu Bittovou, Árvo Párta, Emilianu Torinni, Olmerovou, Dana Bártu, RadioHead, Hector Zazou...

Pracujete s mnoha autory, např. s Danielem Landou, Otou Klempířem a Ivanem Hlasem. Nevadí vám hrát a zpívat slova někoho jiného?

Spolupráce s Danem Landou je pravěká minulost. U téhle spolupráce jsem svým naturelem posloužila hlavně vizi autora.

A spolupráce s ostatními autory vznikají spíš z vlastního popudu?

Vím, jaké jsou mé schopnosti – neschopnosti, ve spojení s různými lidmi se mi daří naplňovat nějakou představu o sdělení a o hudbě, která mě baví hrát, poslouchat a to bych úplně sama nikdy v životě nedokázala udělat. Nemusím být výhradní autor za každou cenu.

Je nějaká z vašich desek napsaná pouze vámi?

Není, ani si nechci dokazovat, jestli jsem toho schopná. Asi bych neuměla uspokojit své představy.

Jak vy vnímáte OSA?

Organizace, která je pro autora důležitý zdroj nějaké hmotné satisfakce za hudbu, která mu lítá někde v éteru, je neuchopitelná a někdo s ní manipuluje. Pravidla pro

mne nejsou příliš přehledná, jako asi pro hodně muzikantů, který nepočítají každý pojednání, nechtou pravidelné buletiny a neklíčují právní řeč. Při dohledávání můžete narazit na chyby, které někoho můžou připravit o drobné. Předpokládám, že to není filosofie OSA, takže věřím v její dobré poslání a snahu chránit práva autorů a nezneužívat jejich neznalost. I když je jasné, že by měl mít sám autor/muzikant přehled o svých záležitostech. Ale když si mám vybrat, tak jsem radši muzikant než úředník.

Stále jsou a budou pořadatelé koncertů, kteří se OSA vyhýbají. Řešila byste, kdyby některý koncert vám jako autorce zaplacen nebyl?

To je právě rozpor, že jsem muzikant a mně osobně není vlastní žraločí povaha. Tedy kromě výjimek nejsem důsledná ve srovnávání vyúčtování s realitou, jen když se mi třeba něco nepozdává. Vždycky je spousta jiných věcí, které dělám radši. Ani nevím, zda je z vaší strany po nás žádán nějaký výpis koncertních aktivit a tak podobně.

Napsala jste někdy pro někoho píseň, aniž byste se na ni podílela jako interpret?

Zatím se mi nepoštětilo.

Od prosince 2009 účinkujete ve hře Weissenstein Divadla Komédie, jak došlo k této spolupráci?

Na konci listopadu 2009 mi zavola Ivan Acher (autor hudby představení Weissenstein) s tím, že režisér Weissensteina, David Jařab, by chtěl mít v představení zpěvačku, někoho, jako je Lenka Dusilová. Takže se rovnou zkusili zeptat mě.

Věřím, že vy jste ten druh zpěvačky, který by do muzikálu nešel. Oslovil vás už někdo s touto nabídkou?

Asi nemám herecké vlohy a příliš bojuju se strachem na to, abych byla herec. Dvakrát jsem s myšlenkou na muzikál koketovala, ale pokaždé to bylo docela faux pas.

Umíte si představit, že byste se živila něčím jiným než hudbou?

Zatím to není nutné, ale poradila bych si, nebojte se.

Lukáš Paulů

Karel Svoboda

Já tu stojím dál
(EMI Czech Republic s.r.o.)

U příležitosti smutného 3. výročí úmrtí našeho velkého skladatele Karla Svobody vychází unikátní album jeho nově objevených a nikdy nevydaných nahrávek! Za přispění jeho syna Petra Svobody mohou světlo světa spatřit jednak prapůvodní snímky Draculy, které nazpíval sám autor, jednak nahrávky děl, na kterých pracoval a připravoval k realizaci. Jde o píseň vybočující z hlavní linie jeho tvorby – Tenhle bílý měsíc. K hlavním tahákům alba pak jistě patří pracovní snímky chystaných muzikálů Marie Antoinetta a Rasputin. Kromě samotného Karla Svobody, který se představuje nejen jako skladatel, ale také interpret (klavírista a zpěvák), v nahrávkách uslyšíte např. Petra Koláře a Daniela Hůlku.

„Skon člověka často nastoluje otázku jeho nahraditelnosti. Jsou osobnosti, jejichž místo zůstane dlouho prázdným, někdy i trvale. Zanechávají po sobě však zřetelnou a hlubokou stopu. Před třemi lety nás Karel Svoboda opustil, ale stejně tak jak praví text první písně – „já tu stojím dál“ – zůstávají tu s námi jeho nesmrtelné melodie.“ (Jiří Paulů, blízký spolupracovník K. Svobody)

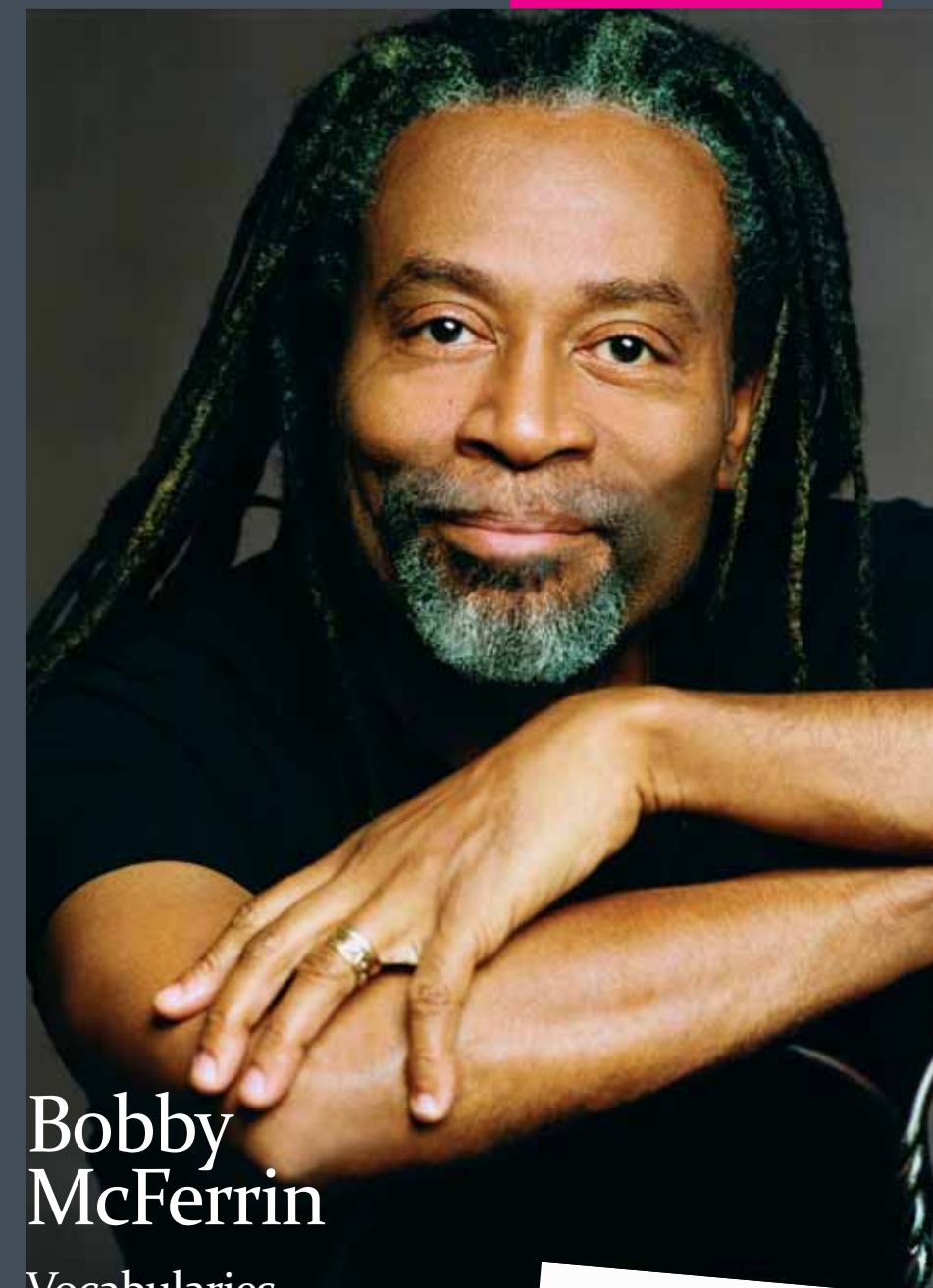

Mňága a Žďorp

Takže dobrý
(EMI Czech Republic s.r.o.)

Hudební výprava z Valašského Meziříčí Mňága a Žďorp vydává svou v pořadí jedenáctou studiovou desku. Album příznačně nazvané Takže dobrý obsahuje celkem dvánáct písní a je prvním v historii kapely, které vznikalo v Praze. Natáčení proběhlo v druhé polovině loňského roku ve studiu Jámor pod dohledem producenta Ondřeje Ježka. Nahrávka přichází dva roky po poslední řadovce Na stanici polární a skupina v její společnosti oslaví triadvacet let na poli české hudební scény. „Už máme desek tolik, kolik je prstů na ruce plus palec od levý nohy... Takže dobrý,“ dodává s úsměvem Petr Fiala.

Jednotlivé písně se rodily v uplynulých dvou letech během turné na místech, jako jsou klubové šatny, hotelové pokoje, restaurace, parky, bary nebo koncertní dodávka. „Útržky a kousky po kapsách nalezených papírků s texty, melodiemi a akordy se staly návodem k použití – jízdním řádem a ukazatelem nových směrů,“ přibližuje sběr materiálu frontman kapely.

Bobby McFerrin

Vocabularies
(Universal Music)

Hlasový mág Bobby McFerrin vydává po několika letech nové album u nového labelu. Verve je prestižní jazzovou značkou, a tak se do jejího portfolia více než hodí. Jeho nové album dostalo název „VOCABuLaries“ a na jeho obalu je název přeložený i do češtiny. SLOVNÍČKY se tak objeví na obalu ve všech zemích světa, kde album vyjde, spolu s dalšími 15 překlady.

McFerrin se navíc chystá i na tři koncertní zastávky v Čechách, dvě v Praze a jednu v Ostravě, takže okolo něj bude více než živo!

The Plastic People Of The Universe

Maska za maskou (Guerilla records)

Po osmi letech vyšlo nové řadové CD The Plastic People Of The Universe. Více než hodinové CD Maska za maskou bylo natočeno během roku 2009 ve dvou etapách (v létě a na podzim 2009) ve studiu Cox Davida Kollera a obsahuje 13 skladeb, z nichž některé se pomalu stávají páteří běžných koncertů skupiny. Autorsky převažuje kytarista Joe Karafiát (šest skladeb), přispěli i Eva Turnová, Josef Janiček, Ludvík Kandl a jedna skladba je společnou improvizací. Textově tvoří výrazný podíl svěbytná poezie Vratislava Brabence, zbytek obstarali autoři jako J. H. Krchovský, Andrej Stankovič, Jiří Kolář. Vůbec poprvé se v repertoáru objevuje i zhudebněný text Ivana Martina Jirouse.

Jan Werich

Tmavomodrý svět (Supraphon, a. s.)

Podstatná část repertoáru je opravdu z pera a klavíru legendární trojice z Osvobozeného divadla, ale přece je to poněkud jinak. V době nahrávání těchto snímků už totiž jeden nebyl mezi živými, druhý za svobodným životem přešel západní hranici a ten poslední si našel nového hudebního partáka, a to ne ledajakého.

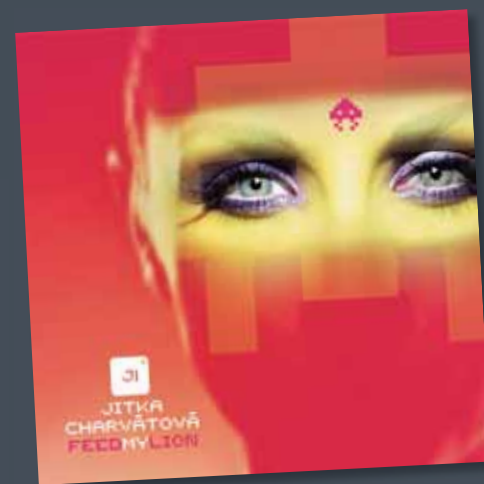
Kombinace Wericha a Vlacha se ukázala jako šťastná: starším písničkářům možná chyběl punc doby vzniku, ale technická kvalita nahrávky a téměř dvě dekády aranžérského náskoku posunuly ty skladby do druhé poloviny 20. století.

Jitka Charvátová – JI

Feed My Lion (Big Demoiselles)

Jitka Charvátová se po spolupráci s Mejlou Hlavsou (Fiction) a taneční skupinou Skyline osamostatnila a dokončila své debutové album Feed My Lion. Autorská deska JI vznikla v produkci Armina Effenbergera (Cartonnage) a propojuje prvky electro popu, 8 bitu, ambientních nálad, ale i hip hopu.

ZOE

Strom (Elektrovox)

Malá Zoe je pozoruhodným hudebně výtvarným projektem sester Lucie a Ladislavy Gažiových, které v tomto díle dokazují svůj nevšední a všestranný talent. Ten by rozhodně neměl ujít pozornosti širšího publika. Na česko-slovenské scéně se tak jedná o zcela ojedinělý projekt, který má přesah hned do několika druhů umění. Zastavte se alespoň na chvíli a poslechněte si, o čem malá Zoe zpívá, a třeba také pochopíte, jak nebýt k ničemu a co je na světě vlastně doopravdy

důležité (www.malazoe.cz).

Lucia je špičková česko-slovenská divadelní a filmová herečka. V Norsku studovala filmovou režii a jazzový zpěv. Herectví pak vystudovala na Vysoké škole múzických umění. Byla v angažmá v Bratislavském prestižním divadle Astorka Korzo '90, kde účinkovala ve více úspěšných titulech, nezapomenutelnou se ale stala v roli Julie pod režijní taktovkou J. A. Pitínského. Lucia

také účinkovala v Slovenském Národním divadle nebo Studiu Lasica Satinský, kde zazářila ve hře Garderobier po boku Bolka Polívky a Milana Lasicy. Lucia také účinkovala v Čechách, a to v divadle Bolka Polívky a v divadle Na Zábradlí. Lucia ztvárnila i několik rolí v česko-slovenských filmech, naposledy ve filmu Dušana Rapoše Cinka Panna.

Cheryl Cole

3 Words
(Universal Music)

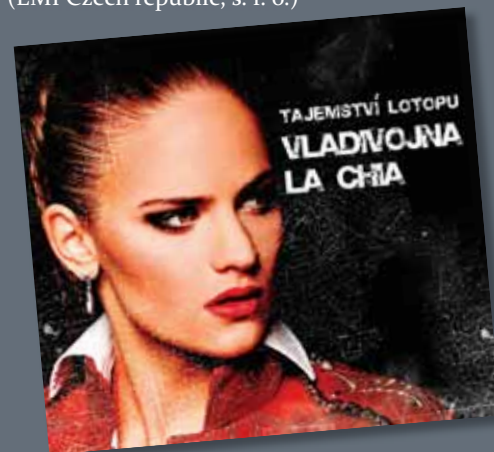
Britská kráska Cheryl Cole je české veřejnosti známa především jako jedna ze členek dívčí formace Girls Aloud. Neb si její domovské seskupení dopřává více než roční pauzy, nastartovala Cheryl svoji sólovou kariéru.

Evropským éterem se od podzimu minulého roku prohání její singl "Fight For This Love", který se okamžitě po vydání dostal na 1. místo britské singlové hitparády. Od prosince si píseň začíná podmaňovat i zbytek Evropy a zmiňovaný singl je dle IFPI aktuálně jedenáctou nejhranější písní v českých rádiích. Cheryl samozřejmě neponechala nic náhodě a natočila již i celé album, kterému dala název "3 Words". Na titulní písní, která byla vybrána jako druhý singl, jí vokálně vypomohl will.i.am z kapely The Black Eyed Peas, a tak je jasné, že jde opět o další hitovku. Velkou koncentrací hitů nabízí i celá deska, která se konečně dostává i na český trh.

Vladivojna La Chia

Tajemství Lopotu
(EMÍ Czech republic, s. r. o.)

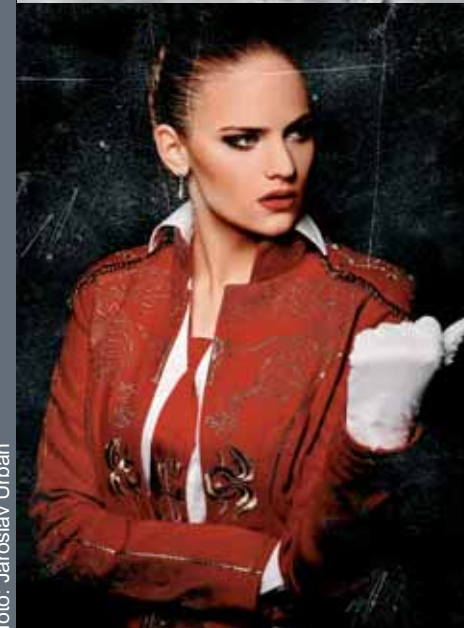

Očekávání alternativního, afektovaného, vokálními experimenty nabitého rocku až punku se po prvních sekundách rozplynou a přichází veliké překvapení. Vladivojna nějakým způsobem zkréhla. Zjemněla. Vyspěla? Možná jen poprvé dostala opravdovou možnost projevit se. Slyšíme akustické kytary a smyčce, souvislé kusy češtiny a podezřele melodické popěvky s prvky elektronické hudby. Album je nesené popovými melodiemi, kompozicemi starého punku a je srovnatelné s novodobým akustickým indiefolkem. Dalším překvapením je Vladivojnin pěvecký projev. Její hlas poprvé vyznívá v celé své kráse a intonačně čistě. Texty písní jsou kombinované - česky, poeticky, povídavé, anglicky nebo úplně fiktivně.

foto: Lucia Eggenhofer

foto: Jaroslav Urban

Vladivojna La Chia je svérázná zpěvačka s rozmanitým hlasovým a výrazovým rejstříkem, textařka, skladatelka a výtvarnice. Hudbě se začala věnovat asi v sedmi letech, kdy se svým kamarádem začali nahrávat své smyšlené rádiové pořady, ve kterých zpívali vlastní improvizované melodie a uváděli své vymyšlené zprávy.

Vladivojnu také velmi inspirovali první rockové a punkové koncerty, které shlédla už jako prvňáček v kultovním klubu „Rock Hill“, kde nějaký čas pracovala její matka. Vladivojna poprvé veřejně vystoupila ve 12 letech na ostravském Majálesu v dětském sboru „Váginka Studénka“ - legendární ostravské punkové skupiny „Buřinky II“. O dva roky později už zpívala v syrové punkové kapele „První vpředu“, se kterou odehrála

i několik improvizovaných koncertů v klubech, sklepeních a na vernisážích. V šestnácti letech vydala své první EP („Ruská Zima“ 2000) s dívčí big pussy beatovou skupinou „Kočičičičiči“. Po roce se rozhodla tuto skupinu opustit a začala zpívat s trojicí talentovaných muzikantů, kteří zanedlouho společně založili kapelu pod názvem Banana.

S Bananou Vladivojna vydala tři kritikou velmi respektované desky. Vladivojna vystupovala a nahrávala např. s těmito osobnostmi: Waltari, Amit Chatterjee, Lenka Dusilová, Varhan Orchestrovič Bauer, Marilyn Manson, Scorpions, Laco Deczi a Cellula New York, Radim Hladík a Blue Effect, Richard Müller,... V roce 2006 byla se skupinou „Banana“ nominovaná na objev roku na hudebním kanále TV Ůčko. Vladivojna studovala volnou a užitou grafiku. V roce 2007 absolvovala Katedru výtvarné tvorby na Ostravské Univerzitě. Věnuje se převážně malbě a kresbě, ale také grafice, kresbě komiksu a konceptuálnímu umění. Má za sebou již řadu výstav. Po ukončení studií odjela na několik měsíců do NY, kde navštívila řadu galerií a založila skupinu „Ass and Nose“, se kterou několik týdnů bubnovala.

Již tři roky kompletně připravuje svůj téměř kultovní rádiový pořad Čajovna na stanici ČR 3 - Vltava.

zdroj:
www.musicserver.cz,
Marek Gabriel Hruška

Radek Baborák /

Pokorný, Rosetti, Punto

Koncerty pro lesní roh
(Supraphon a. s.)

František Xaver Pokorný – Koncert pro lesní roh, smyčce a tympány D dur Radek Baborák, fenomenální český muzikant a hvězda mezi světovými hornisty, se po předchozím supraphonském CD „Serenade“ s objevnou dramaturgií z děl 20. století vrátil k českým klasicistním hornovým koncertům. Baborák jako by svou úspěšnou kariérou mj. u Berlínských filharmoniků navazoval na osudy českých hráčů na lesní roh; ti se již ve druhé polovině 18. století proslavili ve významných kapelách na území dnešního Německa. Nejz-námější z nich, Giovanni Punto, svou hrou okouznil Mozarta i Beethovena, kteří mu dedikovali své skladby. Ale i další čeští skladatelé s oblibou komponovali pro lesní roh; Pokorný pro svou dceru a virtuosku na lesní roh Beatu, A. Rosetti pak pro J. Nagela a F. Zvěřinu, vynikající české hornisty v kapele ve Wallersteinu. Ačkoli si Radek Baborák své jméno dosud nepoitalštil, jeho mezinárodní kariéra dokládá, že pojem „hornista z Čech“ od 18. století rozhodně nic neztratil na významu.

Fenomenální hornista Radek Baborák představuje koncerty svých českých kolegů z 18. století

václav koubek

text: Lukáš Paulů
foto: archiv Václav Koubek
a Alena Šustrová

Matěj Forman, Letní filmová škola

dříve jsem křičel a teď znám

Je český písničkář, spisovatel a herec. Vystudoval Vysokou školu strojní v Liberci. Poté pracoval pro televizi, u filmu, prošel řadou divadel a zůstal u svobodného povolání. Jako herec se objevil i v Národním divadle (Zvony) a také ve filmu (Zvířata ve městě, Co chytneš v žitě, Čert ví proč atd.). Momentálně vše sloučil do Vesnického klubu Chotěmice, odkud své písně, povídky a připravované filmy rozesílá do klubů celé republiky. OSA je zastupován od roku 2002.

Málokdo o Vás ví, že jste vystudovaný strojní inženýr. Z jakého důvodu jste předsedal z technického na umělecký obor?

Odpověď je opačná otázka. Proč mi byly zakazovány umělecké a humanitní školy, které

jsem chtěl studovat?

Protože moji rodiče se postavili na protest proti okupaci sovětských vojsk v roce 1968.

Václav Koubek není pouze výborný hudebník, má za sebou i hereckou

dráhu a vydal 3 knihy. Věnoval jste se herectví a psaní již při svém studiu?

Během školy jsem dojížděl do Prostějova, kde jsem hostoval v Hanáckém divadle a hrál po soukromých uzavřených večírcích, půdách a dočasných klubech. Četl jsem povídky a zpíval v kleče své expresivní písně.

Hrál jste v Národním divadle a v několika filmových a televizních pořadech. Zanedlouho by měl vyjít román Pobřeží kocoviny. Považujete se stále nejvíce za písničkáře?

Předem ještě vyjde povídková kniha Trpké povídky. Písničkářina se mi po třiceti letech před diváky stala životním stylem. Jen dříve jsem křičel a teď znám.

Do filmu Tenkrát na Západě patří foukací harmonika, k Vám harmonika tahací. Jak a kdy jste tento nástroj objevil?

V dětství jsem ji zkusil v lidušce, ale protože se můj učitel nedržel osnov buditelských písní a vyhodili ho, tak já za ním docházel do hospody. Učil mne lidovky a štamgasti mu posílali panáky.

8 alb jste již vydal, máte své nejoblíbenější? Přípravujete nyní nové?

V každém svém albu se snažím posunout k novému výrazu. Nyní připravuji CD a jeho motem je Láska je stav beztlíže. Poprvé pracuji vedle kapely i se sbory.

Z alba „Šaty šupáka“ mne nejvíce zaujala píseň „Stromy“. Pamatujete si ještě, jak vznikala?

Osudy všech stromů jsou rozmanité a odlišné jako u lidí, ale žádný nestojí za oběšením.

Hudbu i text si píšete sám. Dokázal byste pracovat v tandemu?

Neumím noty a pracuji jen s pamětí. Každá tvorba je výsledkem mnoha scestí a diskusí. Většina nápadů přijde až po probdělé noci s přáteli, ale najít tu zkratku musím nakonec sám.

Písně při svých koncertech prokládáte svými „příhodami ze života“. Je pro Vás komunikace s publikem obtížná? Dokážete si ještě představit, že byste pouze hrál a zpíval?

Dokáži, ale mám na publikum před sebou jen dvě hodiny. Obtížná komunikace je vyloučena, neboť zpívám jejich téma.

Uvolněná a příjemná atmosféra na Vašem vystoupení pro mě byla velkým zážitkem. Jste životní optimista?

Teď již ano, ale i ten největší optimismus musí mít své ostří.

Kromě hudby, herectví a psaní jste také organizátor, založil jste „Vesnický klub“. Funguje celoročně a kdo u Vás hraje?

Členský Vesnický klub v jižních Čechách je rozezněn vždy od května v přilehlých sto-

dolách a hrají zde vedle nejvyhlášenějších kapel jako Hudba Praha, Garage, Sto zvířat, Traband také méně známé kapely. Budu rád, když se podíváte na www.vaclavkoubek.cz a přijedete.

Zastupován OSA jste již od roku 1989, členem od roku 2002. Co Vás vedlo k tomu nechat se zastupovat?

Mám přes stovku písní - jsou mým ponkem, na kterém tvářím okolí a někdo jim musí dát lak, aby přežily.

Je něco, co byste na spolupráci s OSA zlepšil? Pokud ano, co by to bylo?

Založil jsem Hudební sklepy, kdy jsem podpořil přes čtyřicetku začínajících klubů a zpívajících zákoutí v menších lokalitách a než se zavedly, přišla si první OSA pro honoráře za hudebníky. Myslím, že by OSA měla podporovat a časově i právně podržet tyto osvětlené pořadatele. Živá hudba není byznys. Zavést návštěvnost klubu trvá i tři roky. I strom se musí nejdřív zakořenit, než přinese ovoce. Zahynou-li kluby, vyhládnou i hudebníci a potažmo i OSA.

řídíme se tím, co hrají česká rádia

**rené
hnilička**

rozhovor se šéfdramaturgem
hudební televize Óčko

Na Óčku pracujete od jeho počátků?

Na Óčku pracuji sedm let. Přišel jsem několik měsíců po zahájení jeho vysílání. Óčko začínalo jako televize s takovou lehce amatérskou image, která se ale velmi záhy ukázala jako nezajímavá pro zadavatele reklamy. Byl jsem osloven, abych mu pomohl dát komerčnější ráz.

Nastoupil jste rovnou na místo šéfdramaturga?

Nastoupil jsem jako hudební dramaturg. V současné pozici jsem zhruba dva a půl roku.

Podle jakého kritéria se vybírají skladby do vysílání na Óčku?

Při výběru klipů do našeho vysílání se z velké části řídíme tím, co hrají česká rádia. Klipy k aktuálním hitům jsou páteří našeho programu. Zbytek tvoří klipy k hitům, které bodují v zahraničních hitparádách a o kterých jsme přesvědčeni, že by mohly oslovit naše diváky. V pozdních večerních, resp. nočních hodinách můžete na Óčku vidět žánrově vyprofilované pořady, ve kterých hrajeme i hudbu, kterou na rádiích neuslyšíte (metal, hip hop apod.).

Platí to samé i v rádiích?

Rádia mají své know-how. Obvykle to bývá tak, že si stanoví svou cílovou skupinu. Dají dohromady balík písníček, vytestují si je na dané cílové skupině a pak je rotují.

Proč některá rádia vysílají staré prověřené hity a jen zřídka zařadí do vysílání novější skladby?

To souvisí s formátem rádia a zaměřením na nějakou cílovou skupinu. Některá rádia jsou postavená na léty ověřených hitech a novinky jednoduše nehrají, protože je od nich posluchači ani nečekají. Těmi se zase profilují jiná rádia, zpravidla rádia orientovaná na mladé posluchače. Tam to funguje tak, že se nějaká novinka do vysílání nasadí, po pár týdnech se testuje, a když v testu dopadne špatně, je z programu odstraněna.

Na několika rádiích působíte jako moderátor, která to jsou a kterého tématu se vaše pořady týkají?

Já působím jen na jednom rádiu, už léta na pražském rádiu City 93.7 FM. Pro to připravuji pořad Osmdesátka o hitech a hvězdách osmdesátých let. Vysílá se každý všední večer od sedmi do devíti. Tento pořad přebírá celá síť hitrádií.

Je pro Óčko lifestylová MTV konkurencí?

Pro nás je konkurencí každá televize, která má podobnou cílovou skupinu jako my. A to MTV samozřejmě je. Lišíme se ale v tom, co vysíláme, a momentálně i tím, jak jsme dostupní. My jsme, vzhledem k šíření v digitálu, pro diváky mnohem dostupnější než oni. A jsme jim, jak se ukazuje z našich interních výzkumů a reakcí diváků na webu, bližší i tím, že v našem programu převažují klipy.

Na Óčku kdysi běžel pořad Hydepark, kde si i neznámé kapely mohly natočit svůj videoklip. Proč jste jej zrušili? Neplánujete podobný pořad?

Ten formát se po pár letech přežil. Hydepark jsme proto nahradili soutěží Výtah, kterou

vysíláme každý pátek večer v rámci České hitparády. Tam se může přihlásit jakákoliv nová kapela, a pokud její klip splňuje všechny technické parametry a není nijak textově nebo obrazově závadný, nic mu nebrání v cestě na obrazovku.

Kterými pořady se může Óčko pochlubit jako čistě autorskými, bez předloh zahraničních televizí?

Všechny pořady televize Óčko jsou autorské.

Koho považujete za největší hvězdu, která se podle vás na Óčku objevila živě?

Asi Mattafix. Velký ohlas vzbudily i návštěvy Shauna Bakera, zpěvačky September, projektů Novospace nebo Cascada.

Jaký je věkový průměr diváků Óčka?

15–35 let.

Jaká hudba je vám nejbližší?

Jako dramaturg poslouchám velké množství hudby, především té komerční. Mně osobně, Leona Lewis a velkou slabost mám pro německou produkci. Vyrostl jsem na německých rádiích (Bayern III, Antenne Bayern apod.). Dodnes se poměrně intenzivně zajímám o to, kam se německá popmusic posouvá. Teď nejradši poslouchám Xaviera Naidoo, Ich + Ich a Annett Louisan.

text: Petr Soukup

Nejluxusnější hotel světa najdete v Praze na Malé Straně

Až se jednoho sobotního odpoledne budete procházet v okolí Malostranského náměstí, nebudete daleko od nejluxusnějšího hotelu na světě.

Aria hotel obdržel hned dvě ocenění. **1. místo v kategorii TOP 100 Best Luxury – World a 1. místo v TOP 10 BEST Luxury – Europe.** Vyplyvá to ze zveřejněných výsledků ankety „Traveler's Choice 2009“ portálu Tripadvisor, který každý rok hotely hodnotí.

Aria za sebou nechal konkurenty zvučných jmen: Four Seasons George V. v Paříži, Peninsula hotel v Bangkoku, hotel Mandarin Oriental v Mnichově nebo Ritz-Carlton v Berlíně.

Přestavbu nenápadného komplexu budov bývalého divadla a posléze tiskárny v elegantní celek měli na starost italské architekti. Nechali se inspirovat provázaností Prahy a hudby a koncipovali tak malostranský hotel jako designově vytříbený skvost. Vnější vzhled barokních budov zakazoval jakékoli úpravy, ale došlo naopak k zásadním úpravám interiérů. Kolem hotelového klenotu byste proto v ulici Tržiště mohli projít bez povšimnutí.

Hudbou inspirovaný hotel Aria má **52 pokojů a apartmá.** Vzdává hold hudebním skladatelům a umělcům všech dob. Každé ze čtyř pater hotelu je zasvěceno jinému hudebnímu žánru: současné, klasické, operní a jazzové hudbě.

Na hudbu v hotelu narazíte na každém rohu. Pokoje jsou vybaveny iPod, DVD a CD přehrávači. Reproductory naleznete téměř všude, a tudíž se tónům oblíbené melodie můžete oddávat jak v ložnici, tak třeba v koupelně. Pro hosty je připravena velmi dobře vybavená mediатеka. K dispozici je rovněž přes tisíc knih, dva tisíce CD a 500 DVD.

Pokud se považujete za gourmeta, stojí zato navštívit restauraci hotelu CODA pod dirigentskou taktovkou šéfkuchaře Davida Šaška, který používá čerstvé a přírodní suroviny. Hostům nabízí mezinárodní kuchyni doplněnou jedinečným výběrem vín.

CODA poskytuje 360° výhled na Prahu, knihovnu s krbem a zimní zahradu. Samozřejmě ani zde nelze zapomenout, že prim zde hraje hudba.

text: Lukáš Paulů

Historie OSA

Když v OSA pukaly
ledy ...

vzpomínka na rok 1989
druhá část

JUDr. Vlastimír David

Situace v OSA se v polovině 80. let dostala do kritické situace. Ředitel Flosmann a plukovník v. v. Kašpar, který nastoupil jako vedoucí repartičního odboru (honorářového vyúčtování), modelovali provozní filozofii OSA nebezpečným směrem, a to pod praporem naprosto zvráceného pojetí gorbačovské perestrojky, jako zastíracího manévru. K tomu ještě přistoupila i nově vzniklá konstelace ke Svazu českých skladatelů a koncertních umělců (SČSKU), kde měl Flosmann politicky významné postavení jako člen předsednictva i jako bezprostřední exponent vedoucího kulturního oddělení ÚV KSČ soudruha Müllera. Připomínám, že výbor OSA podle statutu volil SČSKU, zatímco ředitele OSA podle statutu jmenoval ministr kultury na návrh SČSKU. Rozhodnutí orgánů OSA bylo vázáno na souhlasné rozhodnutí výboru OSA (členové bez pracovního poměru k OSA) a ředitele OSA, jmenovaného ministrem kultury na návrh SČSKU. Kdyby došlo k nesouhlasu mezi těmito orgány, rozhodoval by podle statutu ministr kultury. Výbor měl v OSA vždy plný respekt a prakticky nikdy nedošlo k rozporu, který by vyžadoval rozhodnutí ministra. K tomu přistoupila rozhodovací pravomocí tří poradních komisí. Mám poct, že v té době, pokud tato konstrukce přirozeně pracovala, neexistovala ve státě jiná organizace, která by měla takto strukturovaný, relativně výkonný a demokratický systém na tehdejší poměry. Problém byl v tom, že statutární garance demokratické oponentury ve výboru OSA byla znehodnocena tím, že Flosmann jako člen předsednictva SČSKU a přímý exponent šéfa oddělení kultury ÚV KSČ, osobně navrhoval ke schválení členy výboru a takto „postavil“ výbor pro formální

schválení SČSKU. Byla to toliko formalita. A mnozí skladatelé také dobře věděli, že postavení ve výboru OSA bylo prestižnější než v představenstvu SČSKU. Konec konců se výbor choval jako správní rada, která obhospodařuje finančně významné fondy OSA. Za této situace výbor nevystupoval jako statutární „oponentura“ či jako „dohlížecí výbor“, ale spíše jako sbor vyvolenců ředitele, vůči kterému se chovali jako jeho „převodové páky“ pro naplnění vyšších politicko-strategických zájmů v oblasti kultury. Tímto byla pochopitelně ohrožena či spíše zlikvidována přirozená oponentura, kterou statutárně

zabezpečoval výbor ve vztahu k řediteli OSA. K tomu ještě přistupovala nově založená ZO KSČ OSA, kterou až dosud plnila ZO KSČ při Kulturním domě Prahy 6. Nová garnitura se připravovala k energickému nástupu.

Tedy si mě pozval ředitel Flosmann ke kádrovému pohovoru. A jako vždy byl velmi stručný a já pochopil, že vše co říká, je již rozhodnuto v ZO KSČ a nejde vůbec o téma pro diskusi. OSA prostě stojí před novými úkoly spojenými s politicko-organizační přestavbou a s politováním mi sděluje, že se

foto: archiv OSA

mnou nemůže nadále počítat ve funkci vedoucího právního oddělení. Vzhledem k tomu, že v té době odcházel do důchodu vedoucí odboru pro styk s hudebními pořadateli (inkaso provozovacích honorářů), nabídl mi velkoryse toto místo s přesvědčením, že zde budu moci uplatnit své dosavadní zkušenosti. Žádné dlouhé řeči, situace byla pro nás oba úplně jasná.

Flosmann se svoji plukovnickou juntou experimentuje s jediným cílem: podřídit činnost OSA pro své politické, ale bezesporu i výrazně osobní zájmy řídicí garnitury. Charakteristický byl poslední „úder“ kašparovské garnitury v roce 1987, kdy se pokusili zmocnit posledního nezávislého honorářového zdroje, stále regulovaného mezinárodní smlouvou BIEM, pro oblast autorských honorářů a výnosů z výroby gramofonových desek a magnetofonových pásek.

V té době ÚV KSČ vydává zvláštní, důvěrný dokument, o mimořádných příjmech v oblasti umělecké činnosti. ÚV KSČ zjišťuje, že nad 100 000 Kč dosahuje honorářové příjmy v oblasti výtvarného umění 704 osob, ze skladatelů a zpěváků 249 osob, herci a režiséři 123 osob, literatura 112 osob. Vlci z OSA se vrhají na příjemce honorářů z gramofonových desek, neboť tam je zakopaný pes a žádné dohodnocení, žádná kategorizace, žádné body za kulturně politické aktivity a v tom je třeba udělat pořádek. Plukovník Kašpar vypracovává nový vyúčtovací klíč pro gramofonové desky a kazety ze Supraphonu a Pantonu a navrhuje bodový systém, a to tak, že se budou diferencovat honorářové výnosy podle kulturně politického významu díla s přihlédnutím k ohodnocení osoby autora atd., jak se to podařilo v dalších oblastech vyúčtovacího systému OSA. Zjišťuje se však, že vzniknou složité mezinárodní problémy, neboť vyúčtovací pravidla BIEM upravená mezinárodními smlouvami jsou ve světě všeobecně známá a znají je i naši autoři. Tato koncepce pochopitelně narazila na vážný odpor odborného aparátu OSA na poradách vedoucích. Především se nám podařilo dešifrovat údaj dokumentu ÚV KSČ pro kategorii příjemců honorářů nad 100.000 Kč – „skladatelů a zpěváků“, a to tak, že celkový údaj zahrnující 249 autorů se týká toliko 27 skladatelů (ostatní byli zpěváci). Připomínáme prostý právní fakt porušení mezinárodní smlouvy, zabezpečující výnosy autorům hudby a textu smluvně stanoveným procentuálním výnosem z maloobchodního prodeje gramofonových

foto: archiv OSA

desek a kazet, který tehdy činil 8 procent z tržby pro všechny autory, kteří se podíleli svou tvorbou na desce či kazetě. Aktivní bilance OSA v devizových výnosech by vlastně byla takovýmto opatřením neodpovědného návrhu plukovníka v. v. a ředitele ohrožena. To rychle pochopilo nejen ministerstvo kultury, ale konec konců i SČSKÚ. Po kritickém rozboru celé situace na poradách vedení je s úlevou experimentu plukovníka Kašpara odtroubeno. Plukovník Kašpar v dokumentu „Vyhodnocení plnění plánu hlavních úkolů OSA na rok 1987“ si povzdychl: „Bylo experimentálně zpracováno vyúčtování Supraphonu s užitím bodových hodnot a provedeno zevrubné srovnání s dosavadním způsobem vyúčtování, jako podkladový materiál pro řešení problému nepřiměřených příjmů v oblasti zábavné hudby... I tento podkladový materiál nebyl nikým využit. Další postup práce v oblasti repartice byl umrtven v důsledku nepochopení tohoto úsilí ze strany MK ČSR, tak i SČSKÚ. Místo podpory, byly tyto přístupy oběma institucemi do jisté míry zpochybně-

ny, což zkomplikovalo situaci nejen v OSA, ale i ve vztahu k zastupovaným autorům.“ Bohužel byly tyto přístupy zpochybněny nikoliv „do jisté míry“, jak psal plukovník v. v. Kašpar, ale naprosto komplexně a bez jakýchkoliv výhrad a pochybností a OSA si v této záležitosti udržela svůj kredit. To byl ovšem jen malý vhléd do představových experimentů plukovnické junty. Napácháno toho bylo přespříliš, a přesto jsme pocítovali, že naši oponenturou usilujeme nejen o bytí OSA, ale i čest této organizace, která měla ve světovém společenství ochranných organizací autorských naprosto zvláštní a nezastupitelné postavení. Když jsme v té době vykazovali podnikovou režii OSA, o kterou se snižovaly honorářové výnosy zastupovaných tuzemských a zahraničních autorů, dostávali jsme dotazy, zda se naše sdělení nezakládá na omylu či jiné nepřesnosti: vykazovali jsme totiž režii ve výši 7 %, zatímco německá GEMA 24 %, izraelský ACUM 48 %, norský STIM 30 % atd. Pro ověření tohoto faktu přijeli jednou zástupci francouzské společnosti SACEM. Stejně tak byli pro

zahraničí nesrozumitelné naše zdroje honorářů. U většiny zahraničních autorských organizací CISAC tvořily příjmy z televize, rozhlasu, filmu a mechaniky (gramo a mg pásky) až 95 % příjmů, zatímco živé, veřejné provozování hudebních děl činilo cca 5 %. U nás tehdy rozhlas vynášel 5 milionů Kčs, televize 5 milionů Kčs, mechanika (gramo a mg pásky) 24 milionů Kčs, ale tzv. veřejné provozování (tj. veřejné taneční zábavy, plesy, koncerty a diskotéky) vykazovalo tržby ve výši 33 milionů Kčs. Něco, co způsobovalo u našich zahraničních přátel naprostý obdiv, neklid a někdy naprosté nepochopení. My jsme ovšem věděli, že tady v podmínkách našeho dozrívajícího národního obrození z 19. století stále ještě platí smetanovské „v hudbě život Čechů“, staré rakousko-uherské „co Čech, to muzikant“ a všichni vnímali nezpochybnitelný étos z naší Zlaté kapličky: „kdo v zlaté struny zahrát zná, jej ctěte víc než sebe, neboť tak vás Bůh miloval, že poslal vám ho s nebe“. Věřím, že tyto existenciální postoje a pocity našeho národa stále platí nejen v našem povědomí, ale lze je bezesporu takřka exaktně vystopovat ve statistice veřejného provozování OSA i v jednoduchém kupeckém účetnictví o výnosech veřejného užití hudby v Čechách.

Vraťme se však do minulosti, když jsme komentovali situaci v OSA, že toho bylo napácháno naší plukovnickou juntou přespříliš. Právě v této době v OSA zasahuje hloubková kontrola ministerstva kultury, která se nestačí divit. V průběhu této kontroly mne navštěvuje Michal Horáček se svým kolegou, s kterými jsem dlouze rozebíral situaci v OSA. Brzy vyšel v Mladém světě článek OSA NOSTRA, který charakterizoval poměry v OSA shakespearovsky, jako dobu vymknutou z kloubů. Flosmann je odvolán a nastupuje nový ředitel Ing. Otakar Lanc. Bylo to v polovině roku 1988. Přestože se plukovníci pokusili o soudružské přijetí u nového ředitele, Ing. Lanc se rychle orientoval a plukovníky vyexpedoval za Flosmannem a celou juntou zlikvidoval. To bylo Lancovo sympatické „antré“. Přestože je mu obtížné upřít profesionální přístupy a snahu proniknout k podstatě systému a chodu OSA, celé jeho úsilí naráželo na nepřekonatelné překážky, dané současnými limity ministerské administrativy, dosavadní praxe OSA a konec konců velmi rozrušeného veřejného mínění. Ovzduší nadále houstne. Ministerstvo kultury vydává nový statut OSA, který katastrofálně likviduje jakékoliv zdání skladatelské samosprávy tím, že zcela omezuje významná práva výboru OSA a rozhodovací pravomoce soustřeďuje výlučně v rukách ředitele jmenovaného minister-

stvem kultury. Ministerstvo naprosto postrádalo jakýkoliv sebezáchovný instinkt, který by rozložil odpovědnost do širší struktury autorských orgánů, garantujících běžné demokratické postupy a soustředil takto výkon veškeré pravomoci i odpovědnosti do rukou jedné osoby. Katastrofický scénář. Následovaly další kritické články, reportáže, intervence a veřejně tlumočené pochybnosti. Přichází listopad a věci dostávají rychlý spád. Nalezl jsem ve svém osobním archivu několik dokumentů, jejichž sdělení již upadlo do zapomnění, které však před dvaceti lety vzrušovaly nás všechny, kdo jsme byli propojeni s bytím této organizace. Příkládám je jako svědectví dnů, které na matnici našeho vědomí se pomalu propadají do ztracena:

Zpráva komise pro reorganizaci OSA ze dne 15. 12. 1989

Na poradě vedení dne 12. 12. 1989 byla ustavena komise ve složení Dr. David, Dr. Slanina, Ing. Mareš, Pospíšilíková a Dr. Karel, aby posoudila některé podněty na řešení organizačního uspořádání OSA. Komise se seznámila s materiálem Dr. Davida ze dne 26. 10. 1988, který byl kdysi dán k dispozici předsedovi výboru OSA p. Šustovi, členu předsednictva p. Jiráskovi a řediteli OSA p. Lancovi. Komise po zevrubné diskuzi a odpovědném zvážení všech souvislostí dospěla k těmto závěrům:

- 1) Současná organizační struktura OSA se ve všech směrech jeví jako překonaný produkt administrativně-byrokratického řízení, v němž autoři byli definitivně zbaveni účasti na statutárním rozhodování OSA a funkce výboru, který však nereprezentuje skladatelskou obec, byla degradována na poradní orgán.
- 2) Nedemokratická státně řízená organizace, v níž byli autoři zbaveni práva podílet se na řízení a kontrolní činnosti řídicích orgánů, byla příčinou vážné krize, která ohrozila věrohodnost naší organizace u zastupovaných autorů i před veřejností. Poslední statutární model OSA, který nadiktovala Kymličkova administrativa, urážlivým způsobem zlikvidoval poslední zbytky samosprávy. Tím se ovšem nevyřešil bytí jediný problém OSA. Krizová situace trvá nadále. Autoři neakceptovali nové statutární uspořádání OSA a pochopili jeho pokojující nedemokratickou strukturu.

Nebylo dosaženo shody o zúčtovacích principech, neboť neexistuje předpoklad pro demokratickou tvorbu společné vůle a postojů, vyhovujících všem autorům. Máme znepokojující signály o tom, že společenské organizace odmítají platit zákonné provozovací honoráře a autoři se vzdávají svých honorářů ve prospěch organizací. V programových prohlášeních národních výborů se upouští od zásad povolovacího řízení, aniž byla vyhláška změněna. Situaci považujeme za kritickou a jsme si vědomi, že současné statutární vedení OSA nemá ani kredit, ani způsobilost tuto situaci řešit. Naopak, některé poslední postoje svědčí o naprostém oportunismu, vyčkávání, neodpovědné liknavosti a naprosté neschopnosti posoudit reality současných dnů.

3) V zájmu operativního řešení naléhavých zájmů autorské obce předkládáme tyto závěry rovněž Občanskému fóru pracovníků OSA. Domníváme se, že by bylo vhodné svolat zastupované autory a ostatní nositele autorských práv, aby na nejširším demokratickém fóru zastupovaných společně posoudili zásadní otázky statutárního uspořádání OSA a další nezbytné kroky k opětovnému získání normální a profesionální věrohodnosti jejich organizace před veřejností. Zastupovaní autoři jako nositelé autorských práv mají právní a společensky zodpovědné oprávnění, aby si uspořádali své věci v samostatné a samosprávné organizaci, zcela nezávislé na orgánech státních i ostatních zájmových organizací, sledujících jiné či podobné cíle, týkající se hudebního nebo literárního dění. V této věci se naprosto rozcházíme s koncepcí sledovanou dílčími zájmovými skupinami, včetně výboru OSA, aby totiž mocenské pozice jedněch byly prosazovány na úkor druhých. Jde o demokratickou platformu, přijatelnou pro všechny.

4) Odborní pracovníci OSA jsou schopni v potřebném předstihu vypracovat všechny potřebné dokumenty k rekonstrukci OSA na demokratických principech, které by mělo posoudit shromáždění autorů a ostatních nositelů autorských práv.

5) Zájem autorů a pracovníků OSA vyžaduje, aby dosavadní struktura řízení OSA zůstala zachována až do dne právní účinnosti nově vzniklé struktury.

V Praze dne 15. prosince 1989

Parafa

Dopis řediteli OSA Ing. Otakaru Lancovi ze dne 18. 12. 1989

Vedení OSA
K rukám p. ing. Otakara L a n c e
ředitele OSA

Na poradě vedoucích OSA k posouzení dopisu skladatele p. Merty, jsem Vám sdělil, že lze považovat za nepochopení věci omezovat s ním diskusi na problematiku zrušení tzv. 2. etapy, jak jste věci komentoval, neboť podle mého názoru jde o otázku zásadní strukturální přestavby OSA na demokratických základech. V této souvislosti jsme výslovně uvedli, že by mělo být věci ZV ROH OSA a Občanského fóra OSA, aby se ve věci strukturální přestavby ujaly iniciativy. Ocenil jsem Váš zájem na vypracování zásad této samosprávy, nicméně doufám, že jste nemohl ode mě očekávat nic víc, než že jsem komisi, kterou jste ustavil dne 12. 12. 1989 (dr. David, Dr. Slanina, ing. Mareš, Dr. Karel a Pospíšilíková za ZV ROH), předložil svůj návrh, který jsem vypracoval před rokem dne 26. 10. 1988, ještě před zahájením prací na novém statutu OSA. Tento návrh jsem předložil Vám a předsedovi výboru p. Šustovi. Reakce byla chladně negativní, pokud lze považovat za reakci okolnost, že se nikdo věcně nevyjádřil, ani mě nevyzval k diskusi na toto téma. Pokud vím, můj návrh nebyl ani předložen výboru k projednání.

Chtěl bych dodat, že současná organizační struktura OSA se ve všech směrech jeví jako překonaný produkt administrativně-byrokratického řízení, v němž autoři byli definitivně zbaveni účasti na statutárním rozhodování OSA a funkce výboru byla degradována na poradní orgán. Nedemokratická struktura státně řízené organizace, v níž byla nejširší obec autorů zbavena práva podílet se na řízení a kontrolní činnosti řídicích orgánů OSA, byla příčinou známé krize, která ohrozila věrohodnost naší organizace u zastupovaných autorů i před veřejností. Poslední statutární model OSA, který připravila Kymličkova administrativa, urážlivým způsobem zlikvidovala poslední zbytky samosprávy. Článkem 14 Organizačního řádu ze dne 3. 3. 1989, podepsaný ředitelem OSA a předsedou výboru OSA, se hrubým a neomaleným způsobem zlikvido-

valy poslední pozůstatky této samosprávy v míře, jak se to nepodařilo ani protektorátní administrativě v letech 1939-1945. Tím se ovšem nevyřešil byt' jediný problém OSA. Krizová situace trvá nadále. Autoři neakceptovali nové statutární uspořádání OSA a pochopili jeho pokořující nedemokratickou strukturu. Nebylo dosaženo shody o zásadních principech, neboť neexistuje předpoklad pro demokratickou tvorbu společné vůle a postojů, vyhovujících všem autorům. Máme znepokojující signály o tom, že společenské organizace odmítají platit zákonné provozovací honoráře a autoři se vzdávají svých honorářů ve prospěch organizací. V programových prohlášeních národních výborů se upouští od zásad povolovacího řízení, aniž byla vyhláška změněna. Situaci považuji za kritickou a jsem si vědom, že současné statutární vedení OSA nemá ani kredit ani způsobilost tuto situaci řešit.

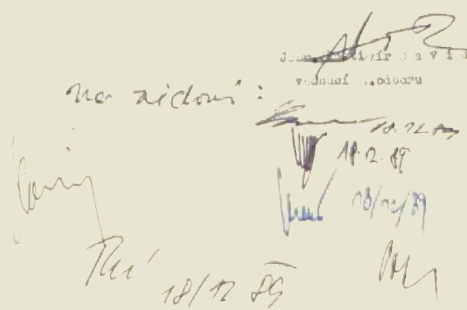
Na závěr chci konstatovat, že komise se zásadně ztotožnila s názorem, že za jediné východisko lze považovat vybudování samostatné, samosprávné a demokratické organizace. Na poradě skupiny jsem přizval mluvčího OF OSA a bylo dosaženo shody i v tom, že další iniciativy se ujme jedině toto způsobilý orgán, jímž je Občanské fórum pracovníků OSA. Sám o sobě se domnívám, že jediné nejširší fórum autorů a ostatních nositelů autorských práv je schopno posoudit zásadní otázky statutárního uspořádání OSA, další nezbytné kroky k opětovnému získání morální, společenské a profesionální věrohodnosti jejich organizace před veřejností i vlastní skladatelskou obcí. Zastupování autoři jako nositelé autorských práv mají právní a společensky zdůvodněné oprávnění, aby si uspořádali své věci zcela nezávisle na orgánech státních i ostatních zájmových organizací, sledující jiné či podobné cíle týkající se hudebního nebo literárního dění. V této věci se naprosto rozcházejí s koncepcí sledovanou dílčími zájmovými skupinami, aby totiž zájmové

pozice jedněch byly prosazovány na úkor druhých. Jde o to vytvořit demokratickou platformu, přijatelnou pro všechny tak, aby mohla být vybudována samosprávná, demokraticky strukturovaná jednotná organizace profesionálních autorů, požívající všeobecné důvěry autorů i veřejnosti. Jedině takováto organizace bude schopna zabezpečit naléhavý společenský zájem na rozvoji všech forem naší hudební kultury a profesionálních zájmů autorů, vyplývajících z veřejného zhodnocování jejich autorských práv.

podpis
JUDr. Vlastimír D a v i d
vedoucí odboru

Na vědomí : Ing. Lanc
Dr. Slanina
Dr. Hošek
Ing. Mareš
Pospíšilíková
Teclová

no zidoni:
18/12 89

Dopis Dr. Miloši Hoškovi ze dne 20. 12. 1989

Pan
Dr. Miloš H o š e k
mluvčí OF OSA

Vážený pane doktore,

Znepokojil mě dnes rozhovor s kolegou Slaninou, který byl silně rozrušen ze stanoviska předsednictva výboru OSA a ředitele, kteří se dovolávají dobrozdání členů OF, zda jsou schopni řídit OSA, a to údajně na základě mého stanoviska, uvedeného ve vyjádření ze dne 18. 12. 1989, které jsem Vám jako jednomu z mluvčích OF OSA dal na vědomí. Kolega Slanina totiž uvedl, že pokud neodvolám některá tvrzení v mém vyjádření, nebo pokud je potvrdí členové OF, odstoupí vedení a vznikne krize.

Sděluji Vám, že pokud kolega Slanina interpretoval stanovisko předsednictva a ředitele přesně, není třeba se ničeho obávat, neboť moje dokumentace směřovala ke způsobilosti vedení OSA svolat shromáždění autorů, a nikoliv k tomu, zda mohou či nemohou dále řídit OSA do dne ustavení nové organizace. Je totiž jejich občanskou povinností nadále pracovat v intencích struktury, kterou si vytvořili a s níž souhlasili, i když je pro skladatelskou obec nepřijatelná. Odstoupení od těchto povinností vyvolá skutečně krizi, za níž by ovšem nesli tvrdou odpovědnost a myslím si, pokud znají její důsledky, neučiní tak. Problém je jinde. Můj dopis je vyjádřením mého pohledu na věc ve vztahu k vedení OSA. Jedině takto je třeba moje závěry interpretovat. Souhlasím tedy s tím, aby byl můj dopis na shromáždění OF OSA přečten a já k němu dám svoje vyjádření, aby byl splněn požadavek předsednictva a ředitele OSA. Závěr je věci členů OF.

Strategicky je důležitá tato věc:

- se svoláním shromáždění zastupovaných autorů OSA vyslovili souhlas členové OF OSA dne 15. 12. 1989
- souhlas s usnesením OF OSA ze dne 15. 12. 1989 vyslovila i porada vedení OSA, včetně ředitele dne 18. 12. 1989
- souhlas s usnesením OF OSA ze dne 15. 12. 1989 vyslovilo předsednictvo OSA dne 19. 12. 1989 (podle informace Dr. Slaniny)

Za této situace je tedy třeba považovat zásadní předpoklady pro svolání shromážděných autorů za ujasněné, věrohodné a přijatelné pro všechny autory, a lze tudíž předpokládat, že výzva členů OF OSA bude bezvýhradně přijata.

O to více mě znepokojuje rozrušení kolegy Slaniny, že vznikají skupiny pro bojkot shromáždění autorů ze strany určitých skupin, které přesně identifikoval. Považuji za velmi naléhavé svolat na 21. 12. 1989 OF OSA, nejlépe hned po ránu, aby všechny technické a organizační otázky se svoláním shromáždění byly pečlivě postoupeny a projednány, zejména aby kolega Slanina zdůvodnil své obavy ze vzniklé krize v OSA v případě, že „neodvolám“ svá stanoviska a dále z nebezpečí bojkotu shromáždění autorů ze strany „určitých skupin“, jejichž identifikace byla naznačována.

V neposlední řadě přikládám návrh

- objednávky na zajištění jednacího sálu na den 13. ledna 1990 v kapacitě 950 osob - přikládám (pozvánka by měla směřovat na adresy aktivních profesionálních autorů bez dědiců, kont bez pohybu a kont bez přiměřených příjmů) - tj. 1.200 osob, předpokládaná účast cca 80 % pozvaných)
- návrh pozvánky podle schválené textace dne 15. 12. 1989

Obě objednávky je třeba doručit 21. 12. 1989, aby byly kapacity potvrzeny a zajištěny. To přikládám pro případ, že by nebyly zajištěny vhodnější prostory. Bylo by vhodné trvat za všech okolností, aby termín shromáždění byl v den pracovního klidu. Považuji tedy otázku organizace za dané situace za zásadní a mělo by být o nich neodkladně rozhodnuto a vytvořit pro tento účel organizační skupinu OF OSA (pořadatelská služba, výzdoba, označení autorů a zástupců tisku atd., zabezpečení kapacit pro oběd

ve veřejných restauracích PKOJF, tisková služba, záznam diskuze, kulturní hudební vložka pro relaxaci, informace, sekretářské služby atd.).

Jako člen OF OSA navrhuji:

- svolat členy OF OSA na den 21. 12. 1989
- do programu, vedle dalších aktuálních otázek zahrnout:
 - informace Dr. Slaniny o stanovisku předsednictva OSA a ředitele OSA k mému dopisu ze dne 18. 12. 1989
 - informace Dr. Slaniny o zájmových strukturách, od nichž je třeba předpokládat bojkot shromáždění zastupovaných autorů
 - organizační zabezpečení svolání shromáždění zastupovaných autorů na základě usnesení OF OSA ze dne 15. 12. 1989.

Obracím se na Vás, jako na jednoho z mluvčích OF OSA, který bez výhrad, energicky a bez jakýchkoliv pochybností přijal koncepci svolání shromáždění zastupovaných autorů OSA.

Prosím, abyste informoval o mém stanovisku ostatní mluvčí OF OSA.

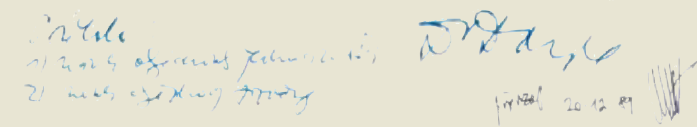
Rukou připsáno

Příloha:

- návrh objednávky jednacího sálu Dr. David
- Návrh objednávky pozvánky

převzal 20. 12. 89 Dr. Hošek

21. 12. 1989
21. 12. 1989
20. 12. 89

Objednávka ze dne 22. 12. 1989

Park kultury a oddechu Julia Fučíka
Praha 22. prosince 1989
oddělení pronájmu

čj. 70/133/89/Dr.Da

k rukám ing. Zahradníkové
170 05 Praha 7

Objednáváme u Vás pronájem „Přední haly“ Sjezdového paláce PKOJF na 13. ledna 1990 od 9.00 hodin cca do 15.00 hodin s fakturací podle skutečného jednacího času pracovního shromáždění zastupovaných autorů naší organizace. Současně žádáme o zprostředkování instalace zvukové aparatury (mikrofony na předsednický stůl a řečnický stolek a 2 mikrofony na šňůře pro možnost mluvení z pléna).

S pozdravem

Za OSA:

Kulaté razítko
Dr. David Ing. Mareš

Ochranný svaz autorský
OSA
pro práva k dílům hudebním

Text pozvánky jsem formuloval jako pozvání na „Pracovní shromáždění zastupovaných autorů OSA, aby na nejširším fóru projednali aktuální otázky činnosti OSA a posoudili-li možnost vybudování OSA na důsledně demokratických zásadách, jako jednotné, samostatné a samosprávné organizace zastupovaných, kteří budou moci na členské základně realizovat své právo na řízení a kontrole nové organizace.“ Dále se uvádí, že se „svoláním tohoto shromáždění vyslovila souhlas porada vedoucích pracovníků OSA dne 18. 12. 1989 a schůze předsednictva výboru OSA dne 19. 12. 1989.“

Dne 3. ledna 1990 se schází 16. schůze výboru OSA, která v bodě 4) programu: „Aktiv zastupovaných svolaný na 13. ledna 1990“ přijímá toto usnesení:

„Výbor OSA podmíněně odstupuje a dává k dispozici své funkce, dojde-li k dohodě u kulatého stolu mezi zástupci oblasti vážné hudby a populární hudby, včetně textařů o složení doplněného nebo nového výboru OSA a bude-li takový návrh akceptován pracovním shromážděním zastupovaných dne 13. 1. 1990. Jednání se zúčastní delegace pěti představitelů vážné hudby s tím, že SAI bude požádán o vyslání svých zástupců stejně jako kruh textařů.“

Dne 5. 1. 1990 se uskutečnil v OSA kulatý stůl zástupců představitelů vážné hudby, SAI a kruhu textařů. Zde byl dohodnut poměr zástupců vážné hudby, populární hudby a spisovatelů hudebních textů ve výboru v poměru 3 + 5 + 3 a současně byli navrženi zástupci do výboru OSA, kteří se mají ucházet o důvěru zastupovaných autorů dne 13. 1. 1990, a to:

za vážnou hudbu
Věroslav Neumann
Pavel Blatný
Svatopluk Havelka

za populární hudbu:
Karel Svoboda
Luboš Andršt
Petr Janda
Eduard Kudelásek
Vladimír Merta

za spisovatele hudebních textů:
JUDr. Jiří Oulík
Jan Krůta
Zdeněk Rytíř

Dne 13. ledna 1990 se uskutečnilo řádně svolané pracovní shromáždění zastupovaných OSA v celkovém počtu 339 autorů. Po zevrubné a dramatické diskuzi o organizačních a provozních problémech OSA a zastupovaných autorů, zvolili návrh na nový výbor OSA, ve složení, které bylo přijato u kulatého stolu dne 5. 1. 1990 (viz výše, a to tak, že za Eduarda Kudelásku byl navržen Vlastimil Rádl). Skladatel Jaroslav Neumann ve své závěrečné řeči děkuje pracovníkům OSA: „Nejsem smutný z toho, co se odehrálo. Chtěl bych poděkovat OF zaměstnanců OSA za to, že tuto schůzi vůbec svolalo. Potlesk“... (ze zápisu schůze).

Když jsme dne 22. 12. 1989 psali pozvánku na pracovní shromáždění zastupovaných autorů OSA, byla tehdejší ČSSR bez prezidenta a 13. ledna 1990, kdy se zastupování sešli, nebyla ještě rozpuštěna Státní bezpečnost. Byla to dramatická doba. Chtěl jsem popsat a připomenout vzrušené okolnosti, za kterých před dvaceti lety v OSA pukaly ledy ... jak by tyto vzrušené dny nazval textař Michal Horáček.

oldřich krejčoves hudbě věřit musíte

text: Petr Soukup
foto: Roman Černý

Od počátku devadesátých let se Oldřich Krejčoves pohybuje na pražské klubové scéně jako kytarista. Scéna, která se začala formovat kolem legendárního pražského klubu Bunkr, postupně určila jeho budoucí spoluhráče. V devadesátých letech vystupoval s kapelami Kollerband, Pusa, Pan Pot, Bára Basiková band a další. Na přelomu tisíciletí se pak ukázal jako jeho nejdůležitější rozhodnutí vstup do projektu Monkey Business.

Vaše jméno je často spojováno se skupinou Monkey Business a Kollerbandem. Dá se říct, že nejste rozhodně vyznavačem jednoho stylu. Hrajete, ať už je to rock, či funky, se stejným pocitem?

Ano, pocit je vždy stejný. Snad ani nejde si vyhranit na každý styl jiný pocit. Je to vždy z jedné hlavy a při zachování určitých pravidel, o kterých nemusíte ani přemýšlet, je to vždy tak, aby vás to hlavně bavilo. Jste to vy, jsou to vaše ruce a hlava. Hudebníci s rozdílnou osobností to mají asi jinak.

Vaše sólová deska s názvem *Je to důvod venku již nějaký pátek*. Jak dlouho jste na ni pracoval?

Je to takové shrnutí tvorby, kterou jsem vytáhl ze šuplíku. Takže pár věcí je z období před osmi lety, jedna cca před patnácti a zbytek cca před dvěma roky. Ale samo sebou jsem je aranžoval a nahrával znova a to je tak půlroční proces.

Byly některé skladby z vašeho sólového alba původně zamýšleny pro Monkey Business?

Snad by např. The Memories mohlo být pro MB. Ale už jsem dávno vzdal snahu něco donést, protože rukopis kapely je na kapelníkovy, producentovy. Spoluautorství je jiná věc. Pakliže ovlivním skladbu natolik výrazně, že se změní, jsem spoluautor. Pokud se na to nezapomene.

V titulní skladbě zpíváte o Milanu Hlavsovi. Jaký jste k němu měl vztah? Znali jste se osobně?

Ne, ne bohužel jsem neměl tu čest. Mejlovi patří můj obdiv. Je tam cosi, co mě přibije a nadchne. Je jedno, že je jeho hudba zdánlivě jednoduchá, má ducha.

Váš projekt PAN POT měl vydat desku, z níž pochází například píseň *Náhoda s Danem Bártoou, která se na světlo světa dostala až teď*. Proč nedošlo k vydání tohoto alba?

Petr Janda nám dal v roce 1994–5 nabídku natočit album na Propasti pod Bestia rec. Album nikdy nevydali, a tím začal poločas rozpadu kapely.

Monkey Business je dodnes jeho domovskou kapelou. Přesto v posledních letech hledá uplatnění pro svoje skladby, které se do repertoáru jeho kapely nehodí.

V posledních letech je to např. projekt STABILITY (M. Chyška, J. Jakubec, Roman Vícha) nebo právě nyní projekt Okrej. OSA je zastupován od roku 1997.

Na koncertech s vámi občas vystupuje Imran Musa Zangi, oční lékař, hráč na perkuse a vyzářovač dobré nálady. Co pro vás znamená on?

Imran je právě to, co jste napsal. Záříč dobrých nálad. Kromě toho má jiný pohled na rytmus, ne proto že je perkusák, ale Peršan. Vnímá jiné dělení a je přesný, když zrovna neslaví. Jinak je jako člověk přímý. To už se málokde najde.

Jaké to je, vytvořit v dnešní době novou kapelu, shánět koncerty a prosadit ji?

Sám v tom lítám. Je to hlavně jen o lidech. Když na ně nemáte štěstí, jste sám. To se týká jak hudebníků, tak manažerů a vlastně i pořadatelů. Hudba je jedna věc, pak ji zviditelnit, prodat a přenést naživo je další. Mezi tím jsou jen lidské vlastnosti. Varianta, že se dá všechno koupit, je taky možná, ale tu jsem nepotkal ...

Takže ke své kapele jsem nenašel spřízněnou osobu, manažera.

Ještě jedna důležitá věc, musíte té hudbě věřit.

Před pár lety jsem vás zahlédl na Šumava Rock festu se skupinou Stability, kde také např. hraje Mirek Chyška, skladatel hudby k Snowbordákům a kytarista J.A.R. Jak to vypadá s touhle kapelou?

Stability spí, a kdo ví, kdy se probudí. Chybí manažer. A na tom to stojí, v momentě, kdy přijde s koncerty, probouzíme se a startujeme další dema a zkoušky. Taky má každý z nás nějaké závazky ke svým kapelám, ale tam zas takový problém nevidím. Uvidíme.

Skládáte si raději vše sám? Máte tím na mysli i texty.

S texty je potíž. Nejsem básník a věci, které jsou kolem mě a které vnímám, mi tolik nejdou pod ruku. I když mám výjimky, je to kolikrát boj. Ten, kdo má to správné střevo a stojí za to, má velký dar. Většinou mám slogan nebo spojení dvou tří slov, které tam sedí i ideou, ale pak to začíná. Proto se nebráním jakémukoliv dobrému textu. A zhudebnit text je také cesta celkem zajímavá.

Dokážete popsat váš největší hudební zážitek?

Mám jich kvanta. Většinou jsou to live koncerty hl. cizích kapel. Ať je to Dylan, Brown,

Kravitz, T. M. Steavens, Stereo MCs, ZZ Top nebo Ramstein. Vždy je tam něco, kvůli čemu si řeknete: „To byl nářez.“ Něco, kvůli čemu jdete na ten koncert. Běda, když to tam není. Takže největší zážitek se nedá vypíchnout nad ostatní. Mám štěstí, že jsem měl tu čest si zahrát např. s H. Bullockem, G. Hughesem, F. Westleyem, K. Svobodou, M. Pavlíčkem, M. Kocábem. Tam ty zážitky taky jsou.

Jaký je váš pohled na OSA?

Chrání autory. Není to černobílé, musí tam být spousta nesrovnalostí a pří. Svaz má právo na odpovídající míru kompenzace za užívání autorských práv. Otázkou však je právě klíč, podle kterého jsou prostředky vybírány a rozdělovány. Vážná hudba versus POP atd. Ochrana myšlenky autora je dobrá věc, ale jak ji chcete vyhodnotit spravedlivě.

Kdo z českých interpretů vás baví?

Nechci nikoho jmenovat, protože by mě mrzelo, kdybych na někoho zapomněl. Ale u nás je spousta dobré hudby a interpretů. A spousta prázdné. V oblíbě nemám plagiáty, které se tváří jako něco objeveného. Vím, že mít originální názor a hudbu je těžké, ale co. Neměl by to dělat každý. Někdo ten dar má, někdo ho bere, někdo to poslouchá, někdo nemůže.....naštěstí

múza je tak nehmatatelná věc, že jakýkoliv kalkul je snad krátkodobá záležitost a opravdová kvalita je nesmrtelná. A jestli se pletu, tak můj pocit z hudby to nezmění.

Šel byste někdy do většího projektu? Kdyby vás někdo oslovil, že chce, abyste např. napsal muzikál.

Určitě bych nad tím zapřemýšlel, pokud by šlo o hudbu. Vymyslet hudbu podle libreta, scénáře atd. je pro mě zajímavé stejně jako k filmu.

Připravujete už další album, nebo necháváte tomu současnému delší čas?

Sumíruju skladby a postupně dodělávám aranže. Nemám nijakou časovou hranici na finiš. Skáču z jedné skladby na druhou a u každé dělám něco jiného. Tamhle točím kytary, tady už míchám nebo lovím text či textaře. Pomalu dostávají skladby nějakou tvář a trochu je řadím podle toho, jak na mě která působí na pomyslné příčce Mé hitparády. Prvním patnácti se dostane úplného finišu. Pak se uvidí. Vstoupit do songu se dá kdykoliv, třeba když přijde host a umí vzít za basu.

Co pak s tím, když kolečka už nikdo nechce? Jak říká přítel IMZ: „Budeme vidět.“

Filmové premiéry text: Lukáš Paulů

Ženy v pokušení

režie: Jiří Vejdělek

hudba: Jan P. Muchow

hrají: Eliška Balzerová, Lenka Vlasáková, Veronika Kubařová, Vojtěch Dyk, Jiří Macháček, Roman Zach

Premiéra: 18. 3. 2010

foto: archiv Falcon a.s.

Čtyřicátnice Helena, uznávaná odbornice na manželské problémy jednoho dne zjišťuje, že se dostala do situace, kterou řeší se svými pacienty. Její doposud milující a milovaný manžel je přistižen in flagranti s mladší ženou a Helena brzy bezradně stojí na prahu nového života. Pomocnou ruku nabízí k Helenině zděšení i matka Vilma, bývalá herečka, která na všechny situace aplikuje svéráznou školu života.

Jan P. Muchow se narodil v německém městě Rathenow. Patří mezi přední osobnosti naší hudební scény. Složil hudbu k více než desítce českých filmů, mezi které patří: Jedna ruka netleská (v roce 2003 za tento film získal cenu Český lev), Samotáři, Šeptej, Post Coitum, Grandhotel (v roce 2006 za tento film získal cenu Český lev). Jan P. Muchow je členem hudební skupiny Ecstasy of Saint Theresa a příležitostným hercem (Šeptej, Samotáři a Rok Dábla).

U OSA zastupován od roku 2007

Oko nad Prahou

režie: Olga Špátová

hudba: archiv

hrají: Jan Kaplický, Václav Havel, David Vávra, Pavel Bém

premiéra: 15. 4. 2010

foto: archiv HCE

Hlavní postavou je sama Národní knihovna v podobě Kaplického návrhu, již dal jméno Oko nad Prahou. Příběh začíná 2. března 2007, kdy byly vyhlášeny výsledky mezinárodní soutěže o novou budovu Národní knihovny v Praze a představil se architekt vítězného návrhu Jan Kaplický a jeho studio Future Systems.

Ve filmu se vzájemně prolínají tři linie. První je samotný zápas o knihovnu, druhou je život a dílo otce návrhu knihovny,

architekta Jana Kaplického. Třetí postavou je město Praha, místo nejrůznějších architektonických stylů, které obdivuje svět, ale též místo, které se nemůže až na výjimky chlubit architektonickým přínosem druhé poloviny 20. století a počátku století jednadvacátého.

foto: archiv HCE

Baaria

režie: Giuseppe Tornatore

hudba: Ennio Morricone

hrají: Monica Bellucci, Raoul Bova, Ángela Molina, Enrico Lo Verso, Gisella Marengo

Premiéra: 11. 2. 2010

foto: archiv HCE

Snímek se širokým záběrem se odehrává v rozmezí třicátých až sedmdesátých let minulého století na malé italské vesničce. Slavný sicilský režisér a scenárista Giuseppe Tornatore (Bio Ráj, Malena) vypráví svůj příběh nejenom prostřednictvím ústřední manželské dvojice, ale do děje nechá zasahovat i jejich široce rozvětvené příbuzenstvo, přátele, sousedy a tak vůbec. Do hlavní role obsadil svou oblíbenou herečku Monicu Bellucci. Hudbu k filmu skládal Tornatoreho dvorní spolupracovník, slavný Ennio Morricone, který má na kontě téměř 500 projektů. Ve své profesi, jež mu vynesla pět nominací na Oscara a jednoho čestného za přínos filmové hudbě, pokračuje i navzdory faktu, že v listopadu 2008 oslavil osmdesátiny.

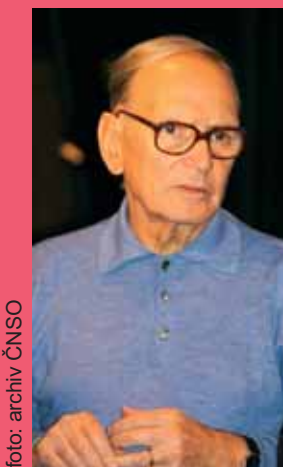

foto: archiv ČNSO

Ennio Morricone / *1928 je italský hudební skladatel. Studoval na konzervatoři Accademia Nazionale di Santa Cecilia trumpetu a skladbu u Goffreda Petrassiho, sborovou hudbu a dirigování pěveckých sborů. Hudbu pro filmy začal psát v roce 1962. Teprve v roce 1964 začal svou slavnou spolupráci s režiséry Sergiem Leonem a Bernardem Bertoluccim. Složil hudbu k více než 500 filmů a televizních seriálů. Hudbu složil pouze ke 30 westernům, avšak právě tato hudba ho proslavila nejvíce

(Hodný, zlý a ošklivý, Tenkrát na západě). Jeho spolupráce se Sergiem Leonem je považována za nejzdařilejší spolupráci mezi skladatelem filmové hudby a režisérem. Morricone napsal hudbu ke všem filmům, na nichž se Leone podílel jako režisér či producent, počínaje Pro hrst dolarů až po poslední Leoneho dílo Tenkrát v Americe.

Morriconeho hudba k filmu Hodný, zlý a ošklivý je patrně jeho nejslavnějším dílem a spolu s předehrou k Vilému Tellovi jsou jedněmi z nejrozpoznatelnějších melodií vůbec spojených s filmovým žánrem westernu. Dalšími velice známými melodiemi jsou hlavní téma a „Harmonika“ z filmu Tenkrát na Západě a dále Chi Mai – ústřední téma z filmu Profesionál.

Rozhovor s Pavlem Růžičkou na téma hudební grafika

text: Petr Soukup
foto: zleva Petr Dvořák, Pavel Růžička

Začátkem ledna letošního roku jsem byl pozván do ORM studia skladatelů Petra Dvořáka a Pavla Růžičky, abychom si pohovořili o tzv. „jinglech“. Jak už to bývá, občas jsme z tématu vybočili.

Dá se o jinglu říci, že to je znělka?

Určitě. Ale speciálně se výraz jingle používá při krátkém identifikačním úseku, ať už v použití televizním, nebo rádiovém. V rádiovém použití je to ještě důležitější, protože není ve spojení s obrazem. Znělka by měla mít jasný motiv a zvukově charakterizovat danou stanici, předěl nebo pořad. To vše se dá zahrnout pod pojem hudební grafika.

Jak vy jako Petr a Pavel ORM jste se k této práci dostali?

Já a můj kolega Petr Dvořák jsme se poprvé s tímto druhem hudby setkali při objednávce od anglického hudebního vydavatelství CARLIN Production Music. Zadání bylo, abychom pro ně vytvořili CD s typem hudební grafiky a jinglů. To se psal rok 1990 a my jsme se s tímto druhem hudby a jejím užitím začali podrobně seznamovat.

Pro která rádia a televize jste tvořili?

Na základě vyhraného konkurzu vyhlášeného rádiem Frekvence 1 jsme začali nejprve vytvářet hudební grafiku pro Frekvenci 1 a z této zakázky postupně vyplynula práce pro Rádio Evropa 2, Rádio Vysočina a Rádio North Music. Dále si nás vybral tehdejší ředitel Čro Radiožurnál, pan Alexandr Pícha, abychom vytvořili zvukový obal právě pro ně. Následně jsme ke konci 90. let vyhráli konkurz na vytvoření identifikačních jinglů a zpravodajských hudeb ČT1 a ČT2.

Co se dělá dříve? Obraz, či zvuk?

To je různé. Ve většině případů jsme dostali již hotový obraz, na který jsme dělali hudbu, což samozřejmě není úplně ideální, ale speciálně u zpravodajských hudeb je to půl na půl. Hudby pro zpravodajství mají svoji specifickou časovou osu, která musí být přesně dodržena. Stavba hudby ke zpravodajství zpravidla začíná iovteřinovým odpočítáváním, které přejde ve znělku zpráv a pokračuje podkresem s předěly přehledu hlavních zpráv. Tyto předěly musí být od sebe vzdáleny tak, aby hlasatel měl čas jednotlivá hlášení přečíst a grafické oddělení TV musí do těchto mezer umístit obraz související s hlášením. Tato hudební konzerva ovšem musí držet rytmicky pohromadě, mít osobitý zvuk a hudební nápad. Podkresová hudba pod čtení zpráv nesmí rušit a mazat srozumitelnost zpravodajství, a přesto by měla být dramatická.

Asi nejvýraznější a nejnámější znělky udělal Jan Hammer pro TV Nova.

Souhlasím. Znělky Jana Hammera velice dobře fungují dodnes, a to mají už nějaký ten pátek za sebou. V tom je jejich síla. S postupujícím časem je jasné, že se znělky v rádiích i v TV musí obměňovat, ale řekl bych, že by to měla být spíše změna soundu než motivu. Pro začátek TV Nova byl Hammer velmi důležitý. Udělal totiž většinu jejich jinglů a dal stanici jednotný autorský rukopis. Víte, jde o to, že když jste si pustil televizi a neviděl obraz, bylo okamžitě poznat, že se jedná o Novu. O tuto autorskou koncepci jsme se také jako autoři vždy snažili. Tato koncepce se bohužel v dnešní době z mnoha stanic, zejména TV, hodně vytratila. My tomu s Petrem říkáme, že zvukový obal je nejednotný a rozbitý. Často je také z médií slyšet hudba tak špatné technické kvality, že si klademe otázku, zda není člověk odpovědný za její umístění do vysílání hluchý.

Jak je to vlastně s autorskými odměnami za jingly?

Krátce po roce 1989 jsme v rozúčtovacím řádu tuto hudbu neměli vůbec podchytnout. Postupem času došlo k nutnosti tento druh hudby evidovat a také proplácet. Já sám jsem byl několik let členem rozúčtovací komise, kde jsme vytvořili prostor jak v bodování ohlášek takovýchto děl, tak i v přidělování příslušných koeficientů této hudbě, aby autoři byli spravedlivě odměňováni. Můjím příznakem, že při vytváření těchto pravidel jsme se často nechali poučit zkušenostmi rozúčtovacích pravidel německé ochranné organizace GEMA.

Co je pravdy na tom, že rádia a televize za tyto hudby platí adresně přímo autorům?

Tak tento nesmysl už jsem také slyšel, a to bohužel z úst několika hudebních redaktorů. Všechny TV a rádiové stanice platí na OSA paušální částku, která je různá podle toho, o jakou stanici se jedná. Z této částky peněz se na základě hlášení, která na OSA příslušné stanice nahlásí, vypočítá částka, která autorovi za užití jeho díla náleží. Je to naprosto stejný mechanismus jako při vyúčtování jakékoliv jiné užití hudby. Ovšem s tím rozdíl, že bodování a koeficienty přiřazené hudební grafice jsou odlišné. Kdo se o tyto podrobnosti zajímá, najde je v rozúčtovacím řádu OSA, pod bodem 5.5 Rozhlasové vysílání a 5.6 Televizní vysílání.

Rozlišují se jingly a gong?

Gong už je jasně daný zvuk, který se do autorského díla nepočítá.

Je možné, aby např. televizní stanice žádné jingly neměla?

Možné to není. Zvukový obal je dneska nedílnou součástí jak televizi, tak i rádií. Už ze zákona jsou stanice povinné oddělovat jinglem reklamní bloky.

Minulý rok měla podle mého názoru TV Prima velice povedené a moderní znělky. Dovolím si říci, že byly nejvýraznější. Po nedlouhém pátrání jsem zjistil, že si TV Prima nechala tyto znělky udělat již prověřenou francouzskou firmou.

Já osobně zadávání znělek zahraničním firmám nefandím. Myslím si, že dnes máme natolik kvalitní tvůrce, že by takovou zakázku zvládli. Problém spíš vidím v tom, že se stanice zadáním výroby do zahraničí záměrně vyhýbají platit našim autorům prostřednictvím Intergramu práva výkoných umělců. Zvláště veřejnoprávní média by měla práci zadávat českým autorům, aby peníze z koncesionářských poplatků nás všech zůstávaly doma.

Tuším správně, že i přesto, že je znělka zmodernizována a nedojde k zásahu do autorského díla, jediný, kdo by měl dále dostávat autorské odměny, je autor?

Samozřejmě, že původní autor plus nakladatel, má-li na tuto skladbu nakladatelská práva. Tento problém jsme řešili s Českou televizí, když se znělka pořadu Branky, body, vteřiny, kterou napsal Štěpán Koniček, měla přepracovat. ČT opomněla skutečnost, že od autora, případně nakladatele měla mít souhlas k úpravě. Tím došlo k situaci, kdy muzikant ze Slovenska, který znělku znovu nahrál, se domáhal autorské odměny za její provozování, ač k žádnému autorskému přínosu či úpravě nedošlo. Často se bohužel setkávám se skutečností, že autorskoprávní povědomí právníků našich TV je na nízké úrovni. Ale situace se rok od roku lepší.

Nástup jinglů tedy přišel nejvýrazněji s komerční TV a rádiem ?

Ano, ale už před revolucí tu pár znělek bylo. Můžeme si některé připomenout, např. pan Vajičko při reklamách v TV, legendární znělka od Ladislava Simona pro Večerníček, znělka pořadu Branky, body, vteřiny Štěpána Konička nebo znělka k ranní rozčívce v čes-

kém rozhlasu. Mnozí pamětníci si také jistě vzpomenou na profláknutou znělku zpráv českého rozhlasu, která byla vzata z budovatelské písně Jana Seidla „Kupředu levá, zpátky ni krok“ nebo také na znělku Televizního klubu mladých, která byla vyrobena z dvojhlasé fugy C-mi J. S. Bacha, kterou jsme upravili pro velký orchestr na naší první LP desku Diskofil. Pochopitelně, že v době před rokem 1989 jsme z vysílání těchto znělek žádnou korunu nikdy neviděli. Po revoluci se tato situace začala radikálně měnit. Nástupem komerčních stanic, jejichž vlastníci byli často zahraniční firmy, s sebou přinesla nezbytnou potřebu těchto skladeb. Rád bych zde připomněl, že již před mnoha lety se na amerických hudebních školách začal předmět komponování znělek vyučovat jako samostatný obor.

Důležitým prvkem v jinglu je také hlas.

To určitě platí hlavně u rádiových znělek. Za naši praxe jsme vyzkoušeli spoustu herců, kteří mají výborný hlas, ale výsledek často nebyl uspokojivý. Barva hlasu je jedna věc, ale neméně důležitá je intonace jednotlivých hlášení a tam se mnoho lidí neosvědčilo. Výborný hlas, který nám po všech stránkách vyhovoval, byl herec Pavel Pípal. Jeho hlas je slyšet dodnes.

Mě teď velice baví jingly rádia Expres, které namluvil Matěj Ruppert s vtípem sobě vlastním. Je to v podstatě parodie na jingly jiných rádií, a povedená.

Naši zpěváci se dobře osvědčili jako hlasy do jinglů. Mají pro to cit. My jsme například před lety namlouvali identové znělky s Davidem Kollerem pro Evropu 2 a šlo mu to skvěle. Pravdou ale je, že zpěváci se do této práce moc nehrnou z důvodu, aby se jejich hlas příliš nezprofanoval.

Je nadprodukce?

Nadprodukce je obrovská, a to jak ve výrobě hudebních znělek, tak i v celé oblasti hudby. Dnes si muzikant koupí domu počítač, pár programů včetně virtuálních nástrojů a je přesvědčen, že má nahrávací studio a je skladatel. Vzniká tak obrovské množství hudby, kdy jednu nepoznáte od druhé. Přesto vznikají stále zajímavé produkce, ale chce to hodně hledat a vybírat. Nakonec ty nejlepší skladby vznikají od osvědčených jmen. Já bych nastupující generaci skladatelů přál, aby jejich primární zájem byla především muzika a její originalita a aby odsunuli počítače a celý ten technický balast až na druhou kolej.

• vladimír wimmer

text: Lukáš Paulů
foto: archiv V. Wimmer

Vladimír Wimmer narozen roku 1960 v Písku studoval konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze (obor baskytara a kontrabas). Později studoval kompozici na hudební fakultě AMU. Komponuje hudbu komorní i orchestrální, opery a hudbu scénickou. OSA je zastupován od roku 1993.

Jak vzpomínáte na své skladatelské počátky?

Nejsilnějším zážitkem z dětství pro mě zůstane obraz, kdy „diriguji“ orchestr a v hlavě mi zní symfonická hudba. Často si na tento moment vzpomenu.

O hudbě jsem v té době nic nevěděl. Pocházím z nehudební rodiny a moji rodiče dodnes nechápou, kde se ve mně vzaly umělecké sklony, i když je pravdou, že moje

babička dobře zpívala a hrála ochotnický divadlo a můj otec „chodil do houslí“. Vždy jsem měl pocit, že o něco přicházím, ale na druhou stranu to byl hnací motor v mém úsilí vše v hudbě dohnat. Důležitý zlom nastal v okamžiku, kdy jsme spolu s mým spolužákem Petrem Odstrčilím založili na základce kapelu Montis. Jakýsi dozor nad námi držel jeho tatínek – hudební skladatel Karel Odstrčil.

Dalo by se tedy říci, že hudební skladatel K. Odstrčil stál u vašeho muzikantského zrodu?

Byl to on, který mi začal poodkrývat hudební svět i z hlediska teorie. Asi nejdůležitější zásadou, kterou vyslovil, bylo: „piš, jak slyšíš!“. Nemilosrdně mi vyhazoval balast a nepravdu a takto ji vtipně komentoval. K. Odstrčil byl v té době již zralý autor a experimentátor v oblasti elektronické hudby,

Stále více mě baví spojovat zdánlivě nespojitelé principy různých žánrů na půdorysu vážné hudby.

ale také profesor na Hornické průmyslovce v Příbrami, již jsem také absolventem. I přes vzdálenost oborů hornictví a hudební skladby měl tento krok svoji logiku a výhodu – slovy Karla Odstrčila: „Máš talent, tak jdi na průmku – tu musíš absolvovat s prstem v nose a přitom můžeš dělat muziku.“

Na svém hudebním startu jste se věnoval folku, jazzu a rocku, co vás v těchto žánrech bavilo, a naopak co vám v nich oproti hudbě vážně chybělo?

Na rocku mě uchvátil především silný zvuk a rytmus a na jazzu přínos improvizace a živelnosti. Tyto žánry umožňují poměrně rychle vstoupit do světa hudby, ale zároveň vás také svojí vyhraněností omezují v možnosti vyjádřit nově a neotřele hlubší pocity a závažná sdělení, jako tomu je u hudby vážné. V současné době mě stále více baví spojovat zdánlivě nespojitelné principy (nikoliv postupy) různých žánrů na půdorysu vážné hudby.

Čím si vás vážná hudba získala?

Především sdělením. Jestliže je skladba obsažná, je pro mne méně podstatné, je-li tlumočena ultraexperimentálními postupy či např. žánrovou syntézou nebo neoklasicky. Je důležité, jestli je toto sdělení upřímné a profesionálně dotažené.

Po maturitě jste nastoupil na studia na pražské jazzové škole (nyní Konzervatoř Jaroslava Ježka). Jaký obor jste studoval?

Po průmyslovce jsem byl přijat v roce 1980 na dnešní konzervatoř Jaroslava Ježka – obor kontrabas a baskytara. Prošel jsem různými rockovými, ale i jazzovými kapelami, ale přitom jsem stále komponoval v oblasti vážné hudby. V té době jsem také začal navštěvovat skladatelské konzultace u skladatele Alexeje Freda, ve kterém jsem viděl ideální spojení obou žánrů – vážné hudby a jazzu, o které se snažím ve svých partiturách.

Studium na Karlově univerzitě jste završil absolutoriem u profesora Ivana Kurze. Co vám utkvělo v paměti z této doby?

Byla to přelomová doba revolučního nadšení – chtěli jsme na fakultu přivést renomované skladatele, kteří zde nemohli učit a nebyli spjati s minulým režimem (Marek Kopelent, Petr Eben a další), což se posléze naplnilo. Na HAMU jsem byl shodou okolností první student skladby u prof. Ivana Kurze (do té doby učil pouze teoretické předměty). Měl jsem v životě štěstí, když jsem mohl u Ivana Kurze studovat jak po odborné stránce, ale i lidské. Jsme přátelé a hrdě se k němu hlásím.

S odstupem doby oceňuji hlavně jeho autor-
ský nadhled a citlivé vedení. To se projevilo zejména při mé absolventské práci, kdy nebylo pro Ivana určitě jednoduché obhájit muzikálový žánr na půdě akademie.

Pro svou absolventskou práci jste si zvolil muzikál. Proč jste nezůstal u vážné hudby?

Jedná se o celovečerní projekt „Dybuk“ s židovskou tematikou, a pokud bych jej měl žánrově zařadit, nazval bych jej opera-muzikál. Lépe to vystihuje určité prolínání jak hudebních, tak i scénářem daných světů (děj příběhu probíhá jak v současnosti, tak v 19. století). Přes použití modifikovaného židovského folklóru a rocku se domnívám, že neopouštím pole vážné hudby.

Láká vás židovská tematika?

Několik let před prací na Dybukovi jsem se již zajímal o židovskou kulturu a speciálně o židovský hudební folklór. Naposlouchal jsem mnoho autentických hudebních záznamů sebraných z různých lokalit a tuto zkušenost jsem chtěl zúročit. Dlouho jsem ale nemohl přijít na vhodný židovský námět. Až mě jednou vybídl režisér Zdeněk Sirový, abych se rozjel do Varšavy, do slavného židovského divadla Idy Kaminské. Dostalo se mi tam velmi milého přijetí, ale štěstí se na mne usmálo až těsně před odjezdem. Kontaktoval mě scenárista a dnes již známý filmový režisér Kryštof Krauz a nabídl mi zhudebnění filmového scénáře „Dybuk“.

Okamžitě jsem po přečtení synopse věděl, že je to to pravé, co jsem celou dobu hledal, a pustil jsem se do práce. Po čtyřech letech byl Dybuk napsán.

Pracujete v současné době na nějakém novém projektu, komponujete nebo připravujete nové album?

V současné době jsem dokončil „Zalabský slunovrat“ - 12 písní pro mezosoprán, syntetizéry a komorní orchestr, a několik let tvořím další z mých „megalomanských“ projektů – zatím pod pracovním názvem „Svědectví budoucího času“ – inspirované Apokalypsou sv. Jana.

Kromě komponování se věnujete také organizaci hudebních festivalů, na kterých používáte speciální plovoucí variabilní pódium.

V roce 2004 jsme si s kolegou Olinem Suldovským (vystudoval konzervatoř – kontrabas) pořídili plovoucí variabilní pódium o velikosti 400 m². Dnes již patentově chráněné plovoucí pódium s profesionálním zastřešením, světly a zvukem uplatňujeme na hladinách rybníků a řek v různých městech nejen pro pořádání žánrově neohraničených hudebních festivalů, ale i komerčních akcí. Například v Příbrami připravujeme již VII. ročník Mezinárodního hudebního festivalu „Hořejší Obora Příbram 2010“, v Písku se podílíme na městské akci „Cipiskoviště“ na řece Otavě. Jsme v přípravách projektu „Navalis 2010“ věnovaného sv. Janu Nepomuckému v Praze – zde bude plovoucí pódium v blízkosti Karlova mostu, a v létě bychom se rádi vrátili na Vltavu u Střeleckého ostrova atd. Díky tomu mám tak možnost

prosadit na dramaturgii i provedení mých hudebních projektů. Zde si dovoluji citovat velmi výstižný příměr prof. Ivana Kurze, kterým upozorňoval na to, jak bylo a bude obtížné slyšet autorskou současnou hudbu na koncertních pódii: „Málo kapustičky – hodně slimáček.“ O to více jsem rád, že jsem mohl zrealizovat provedení např. cyklu čtyř skladeb se zastřešujícím názvem „Apel svědomí“, který vznikl průběžně v letech 1994 – 2002 a v roce 2007 vyšel i v podobě záznamu na kompaktním disku. Na nahrávce cyklu se podílí početný zvukový aparát – Filharmonie Hradec Králové s dirigentem Markem Valáškem, smíšený sbor VUS Pardubice, sólisté a v neposlední řadě vynikající improvizátorka Jana Koubková, pro kterou jsem též zkomponoval i „AKD - Americký klub dam“ na libreto Ester Kočíčkové.

Na jaký hudební nástroj hrajete?

Nejvíce hraji na klavír, protože na něm skládám, ale do hudby jsem vstoupil prostřednictvím klasické kytary, poté následovala baskytara a kontrabas.

Jaká nová CD, jak z vážné, tak populární hudby Vás v poslední době zaujala?

Zajímavé je CD ruského skladatele Igora Evarada, zejména pak symfonická fantazie „Číslo na písku“ a z populární hudby rap 'n' news Ondřeje Hejmy. Také rád relaxuji u písniček Jiřího Schmitzera.

Jarní jazzový festival

23. 4. 2010
BOZZIO / HOLDSWORTH
/ LEVIN / MASTELOTTO

TICKET ONLINE
Lucerna Music Bar – 19:30 h.

Bubeník Terry Bozzio (Frank Zappa) a basista Tony Levin (Peter Gabriel) jsou známi především rockovějšímu publiku. Společný projekt s kytaristou Allanem Holdsworthem a druhým bubeníkem Patem Mastelottem dává tušit jedinečný hudební zážitek.

www.terribozzio.com
www.papabear.com
www.therealallanholdsworth.com
www.patmastelotto.com

27. 4. 2010
JOHN SCOFIELD
JAZZ QUARTET

TICKET ONLINE
Lucerna Music Bar – 21 h.

John Scofield – guitar, Michael Eckroth - piano, keyboards, Ben Street - bass, Bill Stewart – drums

John Scofield vydává nové album s jazzovým kvartetem a Praha tak nesmí chybět na výčtu mnoha evropských měst jeho turné.

www.johnscofield.com

3. 5. 2010
GEORGE DUKE BAND

TICKET ONLINE
Lucerna Music Bar – 21 h.

George Duke – keyboards, Michael Manson – bass, Ronald Bruner – drums, Jef Lee Johnson – guitar, Shannon Pearson – vocal

George Duke je hudebník, o jehož významu pro vývoj funku není možné pochybovat. Po loňském úspěchu se vrací opět do Evropy. Je těžké nesplnit mu přání opět vystoupit v Lucerna baru. Navíc, když na koncertě bude pokřtěno DVD George Duke – Live in Prague natočené před rokem na stejném pódium.

www.georgeduke.com

13. 5. 2010
MIKE STERN BAND
with special guest Richard Bona
featuring Dave Weckl & Bob Malach

TICKET ONLINE
Lucerna Music Bar – 21 h.

Mike Stern – guitar, Bob Malach – sax, Richard Bona – el. bass/vocals, Dave Weckl – drums

Vystoupení této hvězdné sestavy muzikantů s širokým hudebním záběrem bude nesporně správným vyvrcholením jarní části APJF.

www.mikestern.org
www.bonatology.com
www.daveweckl.com

strings of autumn

The Strings of Autumn Festival is doing great things for music in the Czech Republic, and I'm excited and delighted to be part of such a special evening!

Bobby McFerrin

Jarní GALA je historicky první donátorský večer ve prospěch festivalu Struny podzimu vystavený na nabídce exkluzivního hudebního zážitku.

Výtěžek z prodeje vstupenek na tento večer je určen na podporu a rozvoj mezinárodního hudebního festivalu Struny podzimu.

Jame přesvědčeni, že i v České republice nazrá čas pro individuální dárovcství určené kulturním projektům blízkým Vašemu srdci.

POŘADATEL
 Za podpory hlavního města Prahy pořádá festival Struny podzimu občanské sdružení ve spolupráci s Impresario – Českou uměleckou agenturou s.r.o.

Občanské sdružení Struny podzimu
 IČ: 26668289
 Palackého 1/740, 110 00 Praha 1
 Registrace občanského sdružení Struny podzimu byla provedena u Ministerstva vnitra dne 14. 6. 2004 pod číslem jednacím: VS/1-1/57642/D4-R

Strings of Autumn
 International Music Festival
 Posaďka 1740, 110 01 Prague 1
 tel: +420 224 946 306
 tel: +420 224 946 301
 email: info@stringsofautumn.cz
 www.stringsofautumn.cz

O FESTIVALU STRUNY PODZIMU
 Festival Struny podzimu si už téměř 15 let systematicky buduje v českém kulturním dění pozici významné hudební křižovatky a mostu mezi hudebními žánry. Originálním programem oslovuje široký okruh publika, a vytváří tak nenásilně prostor pro setkávání tradičních milovníků klasické hudby, jazzu i fanoušků worldmusic. Výčet umělců a projektů, které festival pro Prahu objevil a uvedl v Praze a v České republice vůbec poprvé, je v kontextu České republiky ojedinělý (Cassandra Wilson, Bobby McFerrin, Brad Mehldau, Gil Shaham, Ute Lemper, Natalie Dessay a mnozí další). Realizace akce tak zaměřené na uměleckou kvalitu a s účastí špičkových mezinárodních interpretů se neobejde bez podpory soukromých i korporátních mecenášů, kteří festivalu umožňují realizovat jeho vysoké umělecké cíle a naplnit jeho poslání.

V patnáctém roce své existence proto přichází festival Struny podzimu jako jedna z prvních českých kulturních neziskových organizací a konceptem donátorského galakonzertu. Jeho ústředním cílem je, prostřednictvím prestižní společnosti a kulturní události, shromáždit finanční prostředky, které festivalu umožní představovat v hlavním městě Praze to nejlepší ze světa jazzu, klasiky i experimentu.

Marek Vrabec
 zakládající umělecký ředitel
www.strunypodzimu.cz

MAJORITNÍ AKCE

Folklorního sdružení České republiky
 v jubilejním roce 2010

ZPĚVÁČEK⁽¹⁶⁾
 VELKÉ LOSINY, 14. – 16. KVĚTNA 2010

PRAŽSKÝ JARMARK⁽⁷⁾
 PRAHA, 26. – 31. SRPNA 2010

PÍSNÍ A TANCEM⁽¹⁸⁾
 LUHAČOVICE, 9. – 12. ZÁŘÍ 2010

ZPĚVÁČEK – SLÁVIK⁽¹⁰⁾
 PRAHA, 9. ŘÍJNA 2010

ZPÍVÁME PRO RADOST⁽¹⁰⁾
 PRAHA, 10. ŘÍJNA 2010

Poznámka: ^(*) číselky v horním indexu označují ročník akce.

Koncerty

PRAHA

DIVADLO ARCHA
Na Poříčí 26, Praha 1
www.archatheatre.cz

31. 3. Brendan Perry (AU)
24. 5. Pražské jaro:
Anoushka Shankar (US)

DIVADLO HYBERNIA
Nám. Republiky 4, Praha 1
www.divadlo-hybernia.cz

22. 3. Lesopoval (RU)
28. 3. Ruské romance:
Aleksandr Malinin (RU)

**KONGRESOVÉ CENTRUM
PRAHA (PALÁC KULTURY)**
5. května 1640/65, Praha 4
www.kcp.cz

9. 4. Ying Yang Twins (US)
22. 4. Bobby McFerrin (US)
13. 5. Pražské Jaro 2010:
Dianne Reeves
& Friends (US)

MALOSTRANSKÁ BESEDA
Malostranské nám. 21, Praha 1
www.malostranska-beseda.cz

19. 4. Big Sexy Noise:
Lydia Lunch (US)

NÁRODNÍ DIVADLO
Ostrovní 1, Praha 1
www.narodni-divadlo.cz

2. 5. Violeta Urmana (LT)

Kiss

Elton John

Ondřej Havelka & His Melody Makers

Fun Lovin' Criminals

19. 5. Pražské jaro:
Olga Borodina (RU)
21. 5. Pražské jaro:
Murray Perahia (US)
27. 5. Pražské jaro:
Ivan Moravec
28. 5. Pražské jaro:
André Previn (US)
29. 5. Pražské jaro:
Garrick Ohlsson (US)
1. 6. Pražské jaro:
Ewa Kupiec (PL)

O2 ARENA
Ocelářská 234/4, Praha 9
www.sazkaticket.cz

16. 5. Black Eyed Peas (US),
Cheryl Cole (UK)
23. 5. Kiss (US)
10. 6. Elton John (UK)

OBECNÍ DŮM HL. M. PRAHY
nám. Republiky 5, Praha 1
www.obecni-dum.cz

21. 4. Bobby McFerrin (US)
17. 5. Pražské jaro:
Martin Kasík
22. 5. Pražské jaro:
Anne-Sophie Mutter
(US)
4. 6. Pražské jaro:
Emanuel Ax (US)

PALÁC LUCERNA - VELKÝ SÁL
Fan & Tom, s.r.o.,
Štěpánská 61, Praha 1
www.lucpra.com

3. 4. Ondřej Havelka
& His Melody Makers
18. 4. Benefice Rosti Čapka
21. 4. Duke Ellington
Orchestra (US)

RUDOLFINUM
Alšovo nábřeží 12, Praha 1
www.ceskafilharmonie.cz

28. 3. Koncert pro Simonu:
Varhan Orchestrovíč
Bauer a Okamžitý
filmový orchestr
16. 5. Pražské jaro:
Radu Lupu (RO)

SASAZU
Bubenské nábř. 306,
P.O.Box 50, Praha 7
www.sasazu.com

25. 3. Fun Lovin' Criminals
(US)
21. 5. Black Rebel Motorcycle
Club (US)
9. 6. Chris Isaak (US)

ČECHY

ČEZ ARÉNA
Sukova třída 1735, Pardubice
www.arenapce.cz

27. 3. Eva Pilarová a hosté
- Petr Bende, Vojtěch Dyk,
Pavel Šporcl, Petr Muk

Eva Pilarová
Jean Michel Jarre

Festivaly

-- vážná a duchovní hudba --

Musica Religiosa Olomouc
24. 3. - 28. 3., Olomouc,
různá místa
www.festamusicale.cz
headline: Voces Fidelis (JP), Vil-
nius Music School Lyra Children
Chlor (LT)

**Velikonoční festival
duchovní hudby**
28. 3. - 11. 4., Brno,
katedrála, kostel
www.mhf-brno.cz
headline: Barocco sempre giova-
ne, Stimmwerck (DE)

Mozartova Praha
6. 5. - 9. 5., Praha
www.choirs.cz/

Talentinum
6. 5. - 28. 5., Zlín a okolí
www.filharmonie-zlin.cz
headline: Igor Ardašev

Pražské jaro
12. 5. - 4. 6., Praha, různá místa
www.festival.cz
headline: Anne-Sophie Mutter
(US), Ewa Kupiec (PL), Dianne
Reeves (US), Garrick Ohlsson
(US)

Janáčkův máj Ostrava
24. 5. - 13. 6., Ostrava,
DK a další místa
www.janackuvmaj.cz
headline: Garrick Ohlsson (US),
Eugen Ugorski (RU), Inessa
Galante (LV)

Concentus Moraviae
29. 5. - 26. 6., 13 měst Jihomo-
ravského kraje a Vysočiny
www.concentus-moraviae.cz
headline: Marco Beasley (IT),
Amandine Beyer (FR)

TIPSPORT ARÉNA
Jeronýmova 570/22, Liberec 7
www.tipsportarena.cz

25. 3. Eva Pilarová a hosté
26. 5. Jean Michel Jarre (FR)

MORAVA

ČEZ ARÉNA VÍTKOVICE
Vítkovice Aréna a.s., Ruská
3077/135, Ostrava - Zábřeh
www.arena-vitkovice.cz

31. 3. Eva Pilarová a hosté
24. 4. Bobby McFerrin (US)
21. 5. Kiss (US)

DIVADLO HUDBY
Denisova 47, Olomouc
www.divadlohudby.cz

20. 3. Kelly Godspel European
Tour: Kathy Kelly
(US/IE)

KC SEMILASSO
Palackého 126, Brno
www.semilasso.cz

19. 4. Sepultura (BR),
Pro-Pain (US)

Svátky písní Olomouc
2. 6. - 6. 6., Olomouc,
různá místa
www.festamusicale.com
headline: The University Singers
of the University of Guam

**Mezinárodní operní festival
Smetanova Litomyšl**
11. 6. - 5. 7., Litomyšl,
různá místa
www.smetanovalitomysl.cz
headline: Joel Bros (FR), Pavel
Šporcl & Romano Stilo

Festivally

-- jazz --

AghaRTA Prague Jazz Festival

9. 2. – 13. 5., Praha, různá místa
www.agharta.cz
headline: Mike Stern Band (US),
Dave Weckl (US), George Duke
Band (US)

Jazzinec

18. 2. – 23. 4., Trutnov,
různá místa
www.jazzinec.cz
headline: Ryan Carniaux (US),
Jonathan Crossley Band (JAR),
Steve Clarke Band (US), Harry
Waters Quartet (UK)

Echo Blues Alive

12. 3., Šumperk, DK
www.bluesalive.cz/Echo.html
headline: Gwyn Ashton (AU),
Deitra Farr + Rene Trossman
Band (US), The Roosevelt Hou-
serockers (AT)

Polička jazz

14. 4. – 17. 4., Polička,
Tylův dům a jiná místa
www.jazz.policka.org/
headline: Rudy Linka & Bobo
Stenson Duo (US/SE)

Mladí ladí jazz

23. 4. – 14. 5., Praha
www.mladiladijazz.cz

Jazz Černošice

11. 5. – 16. 5., Černošice,
Club kino a další místa
www.clubkino.cz

Festivally

-- ostatní žánry --

Febiofest Music Festival

25. 3. – 2. 4., Praha, 2 stage
www.febiofest.cz
headline: Bengas, Gothart,
Al-Yaman

Jarní Sázavafest

3. 4., Praha, KC Vltavská
www.sazavafest.cz
headline: Švihadlo, Xindl X,
Fast Food Orchestra

Další břehy

7. 4. – 30. 4., Opava, různá místa
www.opava-city.cz/dalsibrehy

Moravský industriální festival

16. 4. – 17. 4., Olomouc, S-klub
www.myspace.com/sumperk-in-
dustrial
headline: Bahntier (IT), 100Blu-
men (DE)

Beltine

30. 4. – 1. 5., Praha,
skanzen Řepora
www.beltine.cz

Folkový kvítek

8. 5., Konopiště
www.folkovykvitek.cz
headline: Čechomor, Hradišťan,
Spirituál kvintet, Robert Křesťan

Olomoucký pivní festival

12. 5. – 15. 5., Olomouc,
dráha Lazce
www.pivnifestival.cz
headline: Kryštof

Rockem proti rakovině

15. 5., Ražice u Písku
www.podcarou.cz

Metalfest Open Air

21. 5. – 23. 5., Plzeň, Lochotín
www.metalfest.eu
headline: Sonata Arctica (FI),
The 69 Eyes (FI), Deathstars
(SE), Nevermore (US)

Hardcore Extreme Days

21. 5. – 23. 5.,
Heřmanův Městec,
autokemp
www.hardcore83.cz
headline: Krucipusk,
Bu-Fu, Hannibal Lecter,
Projekt Parabelum

Mezi ploty

22. 5. – 6. 6.,
22. 5. Dobřany (u Plzně),
29. 5. Brno – Černovice,
5. 6. – 6. 6. Praha Bohnice
www.meziploty.cz

Khamoro

24. 5. – 29. 5., Praha,
různá místa
www.khamoro.cz

Reggae Meeting

28. 5. – 29. 5., Točnick
www.reggaemeeting.net

Fringe festival

28. 5. – 5. 6., Praha,
různá místa
www.praguefringe.com

Jamboree

28. 5. – 30. 5., Strakonice,
letní kino, závodíště
www.jamboree-cz.com

Na jednom břehu

29. 5., Hradec Králové,
různá místa
www.najednombrehu.cz

Vyšehraní

2. 6. – 14. 6., Praha, Vyšehrad
www.vysehrani.cz
headline: Marie Rottrová,
Jan Nedvěd, Vladimír Mišík,
Vlasta Redl

Jam Rock

3. 6. – 5. 6.,
Žamberk
www.jamrock.cz
headline: Kryštof, Tři sestry

Rocková Ostrava

5. 6., Ostrava
rockovaostrava.sweb.cz

Czech Death Fest

11. 6. – 12. 6.,
Červený Kostelec
www.czechdeathfest.cz

Cultural Reggae Vibež

11. 6. – 12. 6.,
Hořice v Podkrkonoší
www.culturalreggaevibež.cz

Votvírák

11. 6. – 13. 6.,
Milovice nad Labem
www.votvirak.cz
headline: Olympic, No Name,
UDG, Čechomor, Míg 21

Metalgate

12. 6.,
Vostrov u Mnichova Hradiště
www.metalgate.cz
headline: Dark Funeral (SE)

vzpomínáme

Jaromír Hořec / 18. prosince 1921 - 22. listopadu 2009

Jaromír Hořec, vlastním jménem Jaromír Halbhuber, se narodil 18. prosince 1921 v Chustu v tehdejší Podkarpatské Rusi. Byl jedním ze zakladatelů Mladé fronty a úspěšným textařem písní. K této profesi se dostal, když psal o jazzové a taneční hudbě. Písničky Dva modré balónky, Docela všední obyčejný den, Nedělní vláček či populární Barborka doslova zlidověly.

V roce 1954 dokončil studia češtiny a literární vědy na filozofické fakultě a od roku 1965 byl pedagogem na fakultě sociálních věd a publicistiky a redaktorem edice Magnet v nakladatelství Naše vojsko. V roce 1969 byl vyloučen z KSČ, zbaven místa na fakultě, postu šéfredaktora časopisu Univerzita Karlova a o rok později odešel do invalidního důchodu. V roce 1977 podepsal Chartu 77 a o dva roky později založil samizdatovou edici Česká expedice, kde vyšlo na 120 svazků. Kvůli jejich šíření a podvracení republiky byl v roce 1981 půl roku ve vazbě.

Po listopadové revoluci byl Hořec v roce 1991 jmenován docentem a stal se předsedou Společnosti přátel Podkarpatské Rusi. Byl místopředsedou Masarykova demokratického hnutí, členem Obce spisovatelů a českého centra Mezinárodního PEN klubu. OSA byl zastupován od roku 1941.

Jméno

Kutina Jíří
Šimek Otto
Novohradská Jitka
Myslík Bohuslav
Hořec Jaromír
Jeřicha Antonín
Šmardová Bohumíra
Mikuláš Milan Otakar
Adamík Josef
Šíma Stanislav

tučně - člen OSA

Úmrtí autorů ohlášená v období 31. 10. 2009 - 31. 1. 2010

JSOU ÚPLNĚ NORMÁLNÍ

Jednoho pozdního odpoledne jsem vyrazil s mým kolegou do jedné nejmenované firmy za účelem jednání o autorských odměnách pro naše zastupované autory. S ohledem na zachování identity nebudu v textu používat konkrétní jména a omezím specifikaci na firmu Y a pana X.

Pohledná slečna mladého vzezření, pracující na recepci firmy Y, nás s úsměvem usadila do jednací místnosti. Za krátký okamžik přišel pan X jako zástupce firmy Y, vítaje nás se slovy, že není příliš nadšen z našeho setkání. Musím říci, že s tímto konstatováním se člověk v naší branži občas setká, a proto nás nikterak nevyvedlo z míry a trpělivě jsme naslouchali pánu X. Pan X na úvod přidal krátkou historku, která našemu setkání předcházela a která zřejmě měla našemu jednání vytvořit pevný časový rámec a odpovídající atmosféru. „Vaše výzva k osobnímu jednání působila uvnitř naší firmy jako horký brambor, který si kolegové mezi sebou přehazovali. Nakonec došlo na losování, kdo se z našich lidí s vámi potká. Černý Petr bohužel padl na mě.“ Ještě dodal, že na nás nemá příliš času, neb musí ještě ten den dopracovat nějakou analýzu.

Po chladném začátku ledy záhy praskly a jednání nabralo zcela jiných souřadnic. Z rozbouřeného moře jsme vpluli do poklidné zátoky s modravě uvolňující atmosférou. Naše jednání se výrazně protáhlo, než pan X původně avizoval. Vzájemně jsme si vyměnili zkušenosti z negativního

nahlížení veřejnosti na obě naše společnosti a skončili ve hledání styčných ploch pro možnou vzájemnou spolupráci.

Vzhledem k atmosféře, která panovala na závěr našeho jednání se pan X s námi podělil ještě o jednu epizodu, která se bezprostředně vázala k našemu příchodu na jednání. Jakmile nás slečna z recepce usadila do jednací místnosti, vydala se panu X oznámit, že již dorazila „dlouho očekávaná“ návštěva z OSA. Pan X se obratem slečny dotázal: „Tak co, jak vypadaj?“ Na což slečna reagovala památnou větou, kterou s mým kolegou rozhodně nezapomeneme: „V pohodě, jsou úplně normální.“

Přeji Vám mnoho příjemných nevšedních zážitků a potkávejte samé úplně normální lidi, pokud možno :-)

Roman Strejček
předseda představenstva OSA

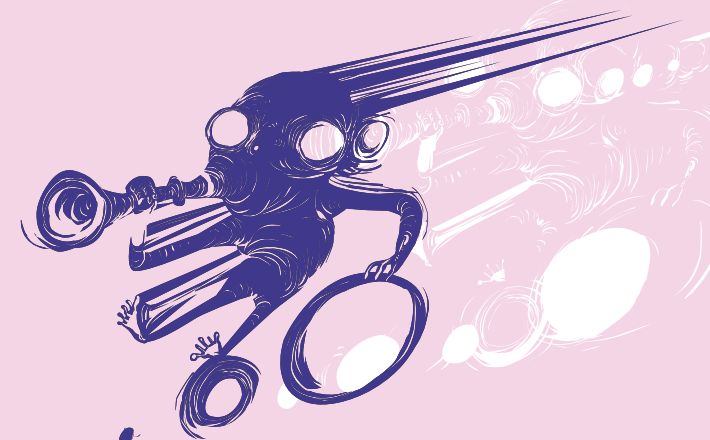
Párty na kolečkách

27. 03. 2010 od 20:00 v Divadle Archa

The Tap Tap

Kapela studentů a absolventů škol pražského Jedličkova ústavu.

křtí nové CD

Párty Na Kolečkách - nejlepší neziskový mejdan roku.

Již 8. ročník legendární Párty Na Kolečkách vás okamžitě vtáhne do děje: Kapela The Tap Tap ve spolupráci s OSA vydává nové CD, které natočila s orchestrem Berg, Pražským smíšeným sborem a sborem La Grande Bande ve studiu SONO RECORDS. The Tap Tap doprovodí Eva Holubová, David Koller, Tomáš Hanák, Matěj Ruppert, Kamil Střihavka, Ewa Farna, Ondřej Hejma a další hosté, kteří se na vzniku CD podíleli. Koncert a křest CD je nejen kulturní událost sezóny, je to také mimořádně pozitivní poselství o práci bývalých i současných studentů škol pražského Jedličkova ústavu. V závěru večera vystoupí pohyblivé akustické těleso Love Songs Orchestra a Dj Baltazar.

Výtěžek ze vstupného bude v plné výši věnován na technické vybavení vzdělávacího centra STUDEO, jehož stavba bude zahájena v areálu Jedličkova ústavu v roce 2011.

I VÁM MŮŽE ZACHRÁNIT ŽIVOT VČASNÁ DIAGNÓZA RAKOVINY TLUSTÉHO STŘEVA A KONEČNÍKU

V České republice onemocní rakovinou tlustého střeva a konečníku více než 8 000 osob a 5 000 jich zemře. Bohužel toto onemocnění bývá často diagnostikováno pozdě.

Něco důležitého v péči o své zdraví zanedbáváme – prevenci. Využijte proto bezplatný test, který jsme pro Vás připravili.

Díky úsilí Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 mají všichni občané České republiky nad 50 let vyšetření plně hrazeno zdravotními pojišťovnami.

Žádejte preventivní test u svého praktického lékaře dříve, než bude pozdě.

NECHTE SI UDĚLAT TEST A ŽIJTE ZDRAVĚJI

Přispějte na své zdraví: 2102134674/2700

Děkujeme Vám.

Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97
Voršilská 10, 110 00 Praha 1
tel.: (+420) 234 097 811
fax: (+420) 234 097 812
www.vize.cz, e-mail: nadace@vize.cz

Ochranný svaz autorský podpořil akci
Nadace Dagmar a Václava Havlových
VIZE 97 a těší se na další spolupráci.

Vaše,
Dagmar Havlová

